

KARPATIH KRVAVI BOJI BLIZU ODLOČITVE.

Druženi Avstrijci in Nemci se junaško upirajo prodiranju ruskih armad, ki so po številu mnogo močnejše. Izgube na obeh straneh ogromne.

Francozi zopet začeli napadati Nemce. V Dardanelah mir.

Dunaj, 5. apr. (Čez London.) — Sledeče uradno naznanilo je bilo danes objavljeno:

"Ljudi boji se nadaljujejo v Laborjski dolini in po sosednih višinah. Na drugih točkah fronte je prišlo do večerjenj in topniških bojev. Vohobe je vladal mir. Dječebusznih, vzhodno od Zalesitrowa, je poskušal sovražnik močnimi oddelki prekoračiti Dniester. Po večernem boju pa je bil odločen. Ujeli smo 1,400 mož."

Grof Andrassy o položaju.

Dunaj, 5. apr. — Z ozirom na govorico, da želi ogrska opozicija sklepati mir, je bilš ministriški predsednik Grof Julius Andrassy rekel danes: "Naši sovražniki upali na to, da morajo notranji prepri na Ogrskem prejeti ali slej do posebnega miru, kar je težko razočaranje. Gotovo vsi želijo miru; toda le miru, ki odstrani zla, proti kojim se bojujejo. Različnosti političnega mnenja na ogrskem bodo prejkone ostale tudi v prihodnje. O tem pa, da se gre v tej zvezi za obstanek monarhije in da morajo zmagati, ni nobene različnosti mnenja. Naši sovražniki se usodepolno motijo, če si domišljajo, da je na Ogrskem kakšna stranka, ki jim pomore pri obnovi naloga olajšati."

Italija ogroža Avstrijo.

Chiasso, Švica, 5. apr. — Italijanske vojske se nadalje zbirajo ob avstrijski fronti z največjo delavnostjo. V kmetiške hiše v okrajih ob donjsih mejah so zasedli vojaki in kmetje so utekli v varnejše kraje. To obvestilo je prišlo v Chiasso iz italijanskih virov.

Cenzorji zasegajo obvestila.

Doznava se, da ima slediti še važna vojaška delavnost. Tozadevna obvestila zabranjujejo odpošiljati italijanski cenzorji. Prepoved objave vojaških in pomorskih kretnj, ki je zadobila veljavo dne 1. marca, strogo izvajajo. Polki iz Rima, Neapolja in celo daljnokabrijne sedaj bivajo v taborih ob avstrijski meji v pokrajinah Brescia, Udine, Vicenza in Belluno.

Cete popolnoma zbrane.

Koncentracija (osredotočba) čet je popolna, da obsega polne zapeljivke in bolnišnice, voj Rdečecariz in zrakoplove. Z ozirom na te priprave bi bil vladni ukaz "rdeče mobilizacije", tako imenovanih, samo formalnost. V navadnih okoliščinah bi mobilizacija trajala od dveh tednov do enega meseca.

Upor v srbski vasi.

Sofija, Bolgarija, 5. apr. — Povelje, ki v Srbinih brzojavlja, da se je vasi v Srbiji razgorčena po okrutnem ubijanju srbskih oblastev, spuntala je smrti srbske straže. Pomocne cete so bile doposlane in ukazano je morali bežati do meje. Ukazano je bilo, da se razorožijo ubijalniki, ki so dospeli na bolgarsko ozemlje.

O boju z bolgarskimi četaši.

Pariz, 5. apr. — Bolgarski četaši, ki so napadli Strumico, Srbija, so bili premagani po številu na poldrugi polk, ki je pripadalo "Matinu" od njegovih poročevalcev v Nišu. Skupne srbske izgube v boju so precejšnje na 125 ubijenih in ranjenih, večvsi pa so častnikov. Neki bolgarski diplomat je rekel, da so bili napadniki nezadovoljni zaradi nerednih vojakov, nosčih stare uniforme.

Strelivo ukradeno iz orožnic.

Pojasnjen je dejstvo, da je bil del nje opreme novega kroja, z izjavo, da je nedavno vrlil vromilci. Neki brzojavka iz Niša na Srbskem pravi, da je bilo med takozvanimi bolgarskimi nerednimi vojniki, ki so bili ubijeni, ranjeni ali ujeti med svojim

8,000 Rusov v Karpatih ujetih.

Dunaj, 6. apr. (Čez London.) — Državno vojno ministrstvo je nočjo objavilo sledeče naznanilo:

"Boji v Karpatih se razvijajo. Včeraj so združene nemške in avstro-ogrskete čete naskočile močno utrjene ruske postojanke na višinah vzhodno od Laborjske doline in ujele 5,400 mož. V sosednih delih so bili hudi sovražni napadi s težkimi izgubami za sovražnika odbiti. Tam je ostalo 2,530 ujetnikov v naših rokah. V južni Galiciji so se izjalovili ponovni ruski pončni napadi na višinah, ležečih severovzhodno od Otynjaja. Jtgozapadno od Usciezka so Rusi poskušali v nedeljo prekoračiti reko Dniester in priti na levi breg, a pri tem sta bila dva bataljona ruske pehote uničena."

Nemški glas o bitki v Karpatih.

Berlin, 6. apr. — O morebitnem izidu bitke v Karpatih, ki traja že mnogo tednov, ni mogoče dosedaj ničesar naznaniti, tako brzojavlja poročevavec "Tageblatta". Potem kaže na to, da armada, ki je prešla v ofenzivo, nikakor nima tako ugodnih prilik, kakor sovražnik, zlasti potem ne, če je tako dobro oskrbljen z vsem potrebnim in se nahaja v močni postojanki in se lahko vsak hip začne redno umikati. Ofenzivna (napadajoča) armada utrpel v takih okoliščinah vedno največje izgube, in sicer so tem večje, čim dlje prodira.

"Zato je dobro utemeljena domneva," pravi poročevavec nadalje, "da bodo prodiranje tako množstvenih čet Rusi drago plačali, mnogo dražje, nego ljudje splošno mislijo. Čeprav je glavno zanimanje zazdaj obrnjeno v karpatske boje, vendar ne smemo pozabiti, da igrajo drugi deli fronte tudi važno vlogo in so tamonje bitke največjega vpliva na karpatske boje. Čeprav pridobiva sovražnik v Karpatih na terenu, vendar to še dolgo ne jamči zmage; zmaga ostane le tistemu, ki je zmogel najdlje vztrajati. Kdor prvi onemore, je izgubil."

Rusi ujele baje 60,000 mož.

Petrograd, 7. apr. — Ruske armade, ki prodirajo navzdol na Ogrsko, so ujele več-nego 60,000 Avstrijcev in Nemcev v zadnjem tednu med bojevanjem v Karpatih, kakor naznanja vojni urad danes. Samo v prelaznem delu Baligrad-Užok so Rusi ujele 389 častnikov in 33,155 mož. Zapadno v bojevanju za prelaz Lupkow je bilo ujetih skoraj enako število Avstrijcev in Nemcev. Vojni urad tudi naznanja važne pridobitve za Ruse po zavzetju prelaza Rostoka ter vasi Smelnik in Orosz Ruszka, zadnji kraj na ogrski strani gorovja med prelazoma Lupkow in Užok. Odondod navzdol drži dobra cesta ob reki Cereki deset milj do mesta Sztakesin, na severnem koncu druge železnice, ki drži južno na ogrske planote.

Dve železnici ogroženi.

Rusi sedaj ogrožajo dve važni železniški postaji, v Bartfeldu in v Sztakesinu, in obenem se bijejo za posest tovrstne proge, ki drži južno skoz Mezo Labore. Uradne brzojavke so danes naznanile važne zmage za rusko orožje v novi ofenzivi proti Bukovini. Po bitki, ki se je pričela v sredo, je desno krilo armade generala Ivanova zavezelo vas Okna, osemnajst milj severovzhodno od Kolomeje. Skrajno levo krilo Ivanovove armade, ki se bojuje severovzhodno od Črnovic, je zavezelo vas Zamočine v ponedeljek in pognalo Avstrijce nazaj proti Prutu.

Avstrijsko uradno naznanilo.

Dunaj, 7. apr. — Sledeče avstrijsko uradno naznanilo je bilo izdano nočjo: "Bojevanje se nadaljuje na karpatski fronti. Nadalnjih 930 Rusov je bilo ujetih na višinah vzhodno od Laborjske doline. Zaplenili smo tudi dva topova in več strojnih pušk in mnogo vojnih potrebščin, vstevši 5,000 pušk.

V jugovzhodni Galiciji so se primerili samo krajevni topniški dvoboji."

Bolgarija.

Bolgarski listi izjavljajo, da Bolgarija ne bo mogla prosto dihati, ako ne ostane Carigrad turški. V slučaju, da bi hotela Rusija vzeti Carigrad, bi Bolgarija stopila na stran Turčije in bi torej bila vojna z Rusijo neizogibna. Bolgarski vojni ministri je predložil zbornice predlogo, s katero zahteva 90 milijonov frankov kredita za nabavo orožja, deset milijonov pa za zgradbo skladišč in vojašnic. Torej se Bolgarija pripravlja. Kakor znano, je lansko leto Bolgarija dobila 500 milijonov frankov na posodo v Nemčiji. S tem denarjem se je dežela gospodarsko opomogla.

Z zapadnega bojišča.

Berlin, 5. apr. — Belgijske čete, ki so poskušale zopet zavzeti vas Drei Grachten na zapadnem bregu Ysere, so prišle v ogenj nemškega topništva in bile prisiljene k umiku, kakor pravi danes uradno vojno naznanilo. Nemci so pridobili nekaj ozemlja v gozdu pri Le Pretru. Tu in v Argonih in južno od Varennesa so bili vsi francoski napadi odbiti.

Bitka pri Verdunu.

Pariz, 6. apr. — Bitka, ki je besnela pri Verdunu, se je nadaljevala danes. Francozi trde, da so napredovali, dočim Nemci poročajo, da so vsak zavezniški napad odbili.

London, 6. apr. — Obnašanje zavezniških armad v celoti kaže, da nameravajo počakati na izid ruskega velikanskega načrta, prodreti čez Karpate na Ogrsko.

Francozi napadajo.

Pariz, 7. apr. — Srdit napad na nemške postojanke med rekama Meuse in Moselle so podjeli Francozi v nadaljevanju svojega novega ofenzivnega kretnja, ali uradno naznanilo iz Pariza navaja malo podrobnosti. Blizu Paraida, vzhodno od Verduna, so Francozi zavzeli dve liniji okopov. Pri Espargesu so zelo napredovali. Ves dan so Nemci podjemali protinapade, ali brez uspeha.

V Dardanelah pogreznjena ladja.

Berlin, 5. apr. — Neka brzojavka iz Aten pravi, da je bila britanska bojna ladja "Lord Nelson", ki je obsejala na peščini v dardanelski morski ožini, razdejana po streljanju turških topov

na suhem. To je tretja britanska vojna ladja, ki je bila pogreznjena v Dardanelah.

Ladja "Lord Nelson" je bila 410 čevljev dolga in zgrajena leta 1906. Oborožena je bila s štiriimi topovi po 12 palcev debelimi in trinajstimi po 3 palce. Imela je posadko 865 mož.

Wilson in vojna.

Washington, D. C., 4. apr. — Predsednika Wilsona upanje, spraviti evropsko vojno do skorajšnjega konca, je splavalo po vodi med zadnjim tednom, kakor se je doznalo tukaj danes.

Predsednik je prejel uradno obvestilo iz Londona in Pariza, da ne bodo niti zavezniki, niti Nemčija in Avstrija preudarjali mirovni pogojev, dokler Kitchenerjeva nova armada 1,000,000 možu nemške sveže čete ne poskusijo bojne sreče.

Nemčija je pripravljena, da postavi proti zaveznikom v pomladanskem vojskovanju ne le svoje izkušene veterane, marveč tudi novo armado 2,000,000 radovoljcev, ki ni bil še nobeden izmed njih v topovskem ognju med sedanjo vojno.

Jack Johnson vržen s prestola.

Havana, 5. apr. — V rokoborbi, ki je brezprimerna v zgodovini ameriških rokoborcev, je Jess Willard, kansaški cowboy, porazil Jack Johnsona za naslov svetovnega prvaka med hrustljkoborci (heavyweight boxer) tukaj danes popoldne. Konec je prišel hitro ob šestindvajseti vrstivti.

Navdušenje, ki je sledilo zmagi belokozca nad črncem, je bilo velikansko, da tolikega še ni doživela Amerika pri nobeni borbi. Do 50,000 ljudi je pozdravljalo novega svetovnega "championa" med rokoborci. Cel polk vojakov in nebroj policajev je stražil Willarda na njegovi poti v klubšče. Navzoči so bili ljubitelji rokoborbe iz vseh delov Amerike.

Izpremembe v našem telesu.

Človeško telo je podvrženo neprestanim izpremembam. Sestavljeno iz pravega celic, ki rasto, se množijo in umirajo. Hrana jih vzdržuje močne. Dokler telo lahko prejema in prebavlja toliko tečne hrane, kolikor je potrebuje, je zdravo in močno. Vsak prestopke zmernosti v jedi ali pijaci se kaznuje: več celic umre, nego se jih rodi. Telo trpi. Brzko zapazite kako nerednost v svoji navadni slasti, ali v svoji moči, začnite koj uživati Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino, ker hitro in popolnoma izčisti drob ter ga iznova okrepi in uredi. Povečavam slast, pospeši prebavo, olajša zapoko. Cena \$1.00. V lekarnah. Jos. Triner, tvorničar, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

Če nadgnete s Triner's Linimentom boleste mišice ali sklepe, boste presenečeni, kako brzo vam odleže. Cena 25 ali 50c, po pošti 35 ali 60c.—Ad

Republikanska zmaga v Chicagu.

William H. Thompson, republikanec, izvoljen županom čicaškim proti dem. Sweitzerju.

Z OGROMNO VEČINO 139,000.

Republikanska stranka sedaj upa na zmago leta 1916.

Chicago, Ill., 7. apr. — William Hale Thompson, republikanski nominiraneec v neposredni prvotni volitvi dne 23. febr., je bil včeraj izvoljen za čicaškega župana z največjo večino, ki je bila kdaj dana kakemu kandidatu za županski urad v zgodovini mesta Chicaga.

Izvoljeni župan Thompson je premagal Robert M. Sweitzerja, demokratskega nominiranca, z večino 139,000 glasov. To število je večje, nego število 56,000 glasov, katero je dalo mesto Chicago William McKinleyju za predsednika l. 1896.

Večje je, nego število 110,000 glasov, ki jih je imel Roosevelt nad Bryanovimi l. 1904, in število 114,000 glasov, ki jih je dobil Ch. S. Deneen nad L. B. Stringerjevimi za guvernerja v istem letu.

Republikanci veseli.

Republikanci so bili nore srečni nad prvim znamenjem ogromne zmage Thompsonove. Kajti ta republikanska zmaga je prvo zanesljivo znamenje in upanje na republikansko zmago ob predsedniški volitvi leta 1916.

Chicago smatrajo za demokratsko mesto, in Cook county za republikanski okraj. Dasi je to navadno tako, vendar so si demokrate zadnje jesen osvojili republikanski okraj, in včeraj so podlegli republikancem v tem demokratskem mestu.

Včerajšnji demokratski poraz v Chicagu je povzročilo preziranje do demokratskega deželnega zakonodajstva in demokratske politike, ki je baje deloma zakrivila obrtno in trgovinsko stisko v deželi.

S Thompsonom je zmagal ves republikanski mestni tiket.

Razmerje oddanih glasov.

Republikanec William Hale Thompson je dobil 236,133 moških glasov in 136,920 ženskih, skupaj 373,053 glasov. Demokrat Robert M. Sweitzer je dobil 155,420 moških glasov in 86,629 ženskih, skupaj 242,049 glasov. Thompsonova večina precejšnja na 139,000 glasov.

Nadalje so bili izvoljeni republikan-

ci: Charles H. Sergel za mestnega blagajnik, John Siman za mestnega klerka in Hosea W. Wells za mestnega sodnika.

Socialistiški kandidat za župana, Seymour Stedman, je dobil okoli 23,000 glasov.

Trije okraji "se posušili".

"Trije okraji so "se posušili" in kakih 60 saloonov bo moralo zapreti vrata vsled včerajšnje volitve v raznih občinah v državi Illinois. "Osušeni" okraji so Franklin, Jasper in Marion, tako da pripada suhačem sedaj 55 izmed 102 okrajev v državi.

Druge občinske volitve v državi bodo dne 20. aprila, in suhači upajo, da dobe še okraja Cass in Livingston.

Ali res prihaja "prosperiteta"?

"The Chicago Daily Tribune" z dne 2. aprila t. l. poroča:

April je vpeljal sezono večje obrtne prosperitete. Evo nekaj včerajšnjih pripeljajev:

"Illinois Steel Company je odprla šest novih odprtih topilnih peči in dodaten plavž v Garyju ter dala delo nadaljnjim 1,000 delavcem. Tovarni v Jolietu in South Chicagu sta tudi povečali število delavcev.

"Pullman Company" je dobila naročilo za \$1,500,000 iz Interborough; newyorška "Subway Company" za 478 jeklenih vagonov, kar bo pomenilo delo za mnogo več delavcev, ko bodo tvarine zbrane.

Razne tovarne (družbe) "International Harvester Co." so dejansko podvojile število svojih zaposlovanj. "Aetna Powder Co." v Milleru je dodala 200 mož na svoj plačilni imenik, da izvrši neko veliko evropsko naročilo za strelni bombaž.

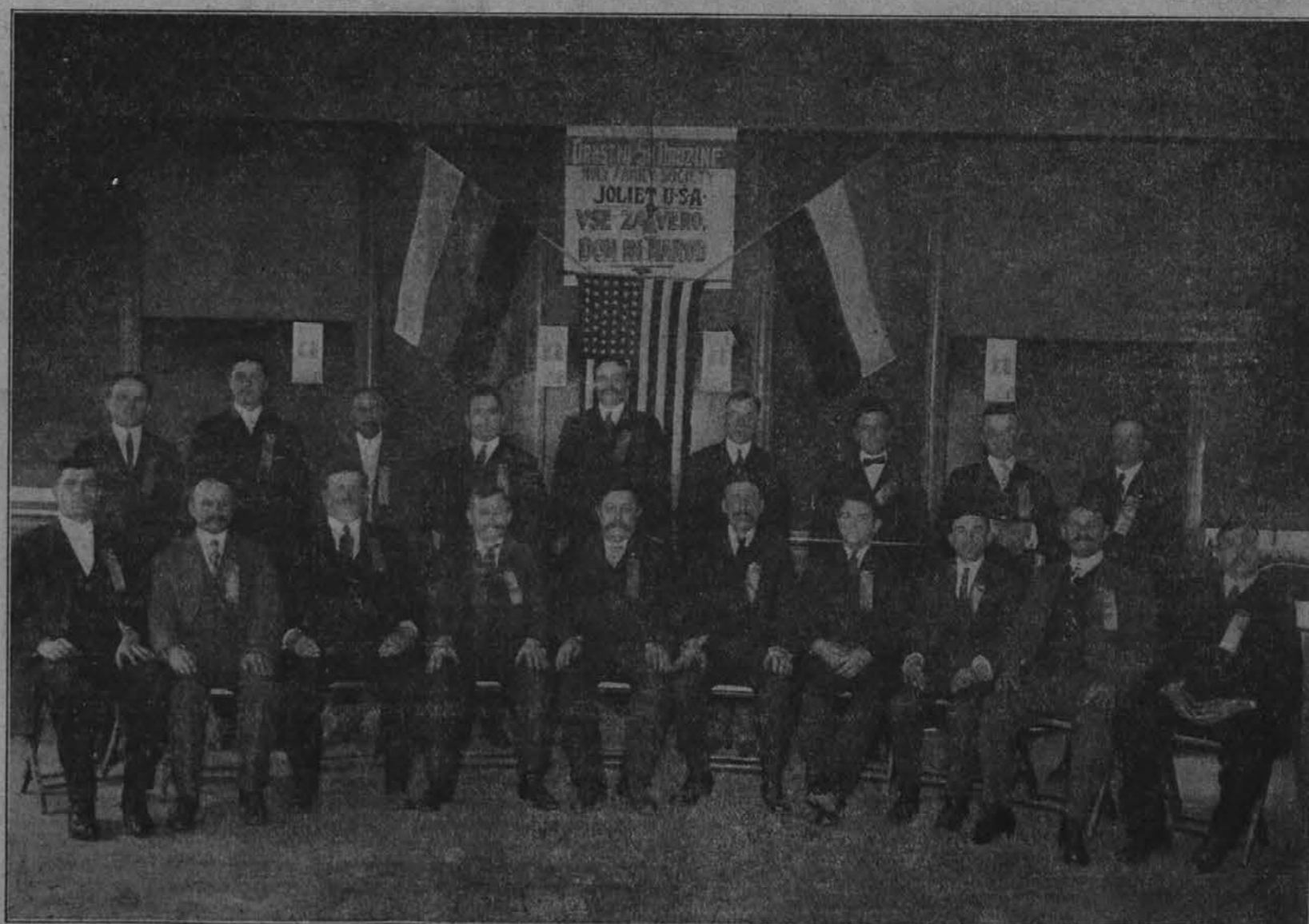
Ko se delo prične ta mesec na novem Fieldovem prirodopisnem muzeju v Grantovem parku, ki bo stal \$5,000,000, dobi delo nadaljnjih 1,000 mož in brzko se prične podstavno delo s cementom, dobi stalno delo še 2,000 mož za tri leta.

Mr. Česnik zopet izvoljen.

Prejeli smo sledečo posebno slovensko brzojavko:

Fairchild, Wisc., 7. apr., 4:20 pop.—Amerikanski Slovenec, Joliet, Ill. Za župana je zopet izvoljen z veliko večino Mr. Ignac Česnik. Willard je suh za 18 glasov. —

G. Česnik čestitam! Zavednim slovenskim volivcem čast!

PRVI GL. ZBOR DRUŠTVA SV. DRUŽINE, JOLIET, ILL., U. S. A., OBRŽAVAN DNE 5. IN 6. APRILA 1915.

Ta slika nam kaže gg. odbornike in zastopnike Prvega gl. zbora Društva sv. Družine v dvorani šole sv. Jožefa v Jolietu, Ill. Imena istih so: Stojčeli od leve na desno: Del. Ant. Pasdertz, nadz. Ant. Šraj, Jr., blagajnik John Petric, tajnik Jos. Klepec, predsednik Geo. Stonich, podpredsednik Stefan Kukar, zapisnikar Ant. Nemanich Jr., II. nadz. Nicholas J. Vranichar, del. Ant. Kastello. Sedeli od leve na desno: Del. Jos. Tezak, del. Simon Šetina, del. Ant. Nemanich Sr., del. John Stua, del. John Kren, del. Ant. Šraj Sr., del. Matt. Vidmar, del. John N. Pasdertz, del. Ant. Trgovčič, reditelj Fr. Kocjan.

IZ SLOVENSkih NASELBIN.

Joliet, Ill., 7. apr. — Prvo glavno zborovanje Društva sv. Družine se je vršilo v ponedeljek in včeraj v dvorani šole sv. Jožefa. Tem povodom je bila dvorana lepo okrašena; in ozadju govorniškega odra so vihrale slovenska, hrvatska in ameriška zastava. Zborovanje se je vršilo v najlepšem redu. Več o tem je čitati v Zapisniku istega na 5. strani te izdaje Am. Sl. glasila Društva sv. Družine.

— Rev. A. F. Moder na potu okrevanja. Kakor nam poročajo iz Bridgeville, Pa., se nahaja tamoznji slovenski župnik, Rev. A. F. Moder, na potu okrevanja. Dne 6. jan. t. l. je bil č. gospodar hudo zbolel za vnetičnim revmatizmom in hitro revmatično mrazilo. Sedaj mu je ta bolezen malo odnehala, ali nadleguje ga še. Želimo gospodu, da kmalu popolnoma ozdravi!

— Na obisku. G. Bert Clementich iz Minota, N. D., se muči te dni v Jolietu na obisku svojih sorodnikov in prijateljev. Njegov oče je imovit farmar v Severni Dakoti in biva v tej deželi že nad 31 let.

— Krsti. V naši slovenski cerkvi je bilo v nedeljo popoldne krščenih četrto otrok, med njimi Ivan Daniel Završnik, najmlajši sinček g. Frank Završnika, potovalnega zastopnika dalekoznanega jolietške trvdke Slovenian Liquor Co.

— G. Frank Božić, 620 N. Broadway, je bil včeraj zjutraj zopet prijetno presenečen. Obiskala ga je bajna Rojenica in ga obdarila s čvrsto dekličico.

— Republikanski tiket izvoljen. Pri včerajšnjih občinskih volitvah v Jolietu je bil z ogromno večino oddanih glasov izvoljen ves republikanski tiket desetih pomožnih supervisorjev, enega častnega komisionerja in enega šolskega pooblaščenca. Zopet izvoljen je bil za pom. komisionerja in največ glasov je dobil g. Alexander F. Ross, 40letni foreman tiskarne Am. Sl.

— Plesna veselica sl. društva sv. Genoveje št. 108 K. S. K. J. velikonočni ponedeljek zvečer v Sternovi dvorani se je obnesla nad vse pričakovanje dobro, če vpoštevamo slabe čase. Dvorana je bila polna plesateljice mladeži, in zabava se je razvijala v najlepšem redu. Navzočih je bilo tudi nekaj kandidatov za mestne volitve. In razvila se je tudi živahna agitacija za predstavo "Desetega brata" dne 18. t. m. v korist slovenskim vojnim ranjenecem, tako da se je ta večer prodalo prav mnogo vstopnic, kar kaže pravo narodno zavednost našega občinstva.

— "Deseti brat." Vse priprave za uprizoritev "Desetega brata" na odru Sternove dvorane drugo nedeljo, dne 18. aprila, popoldne in zvečer na korist slovenskim vojnim ranjenecem so skoro dovršene. Naši vrli diletantje se pridno udeležujejo vaj, in tudi pevski zbor se pripravlja, da po svoji priporoki k največjemu uspehu domoljubne prireditve. Vsi kar tekmujejo med sabo, da bo njihov javni nastop nadkrilil vse dosežanje. Saj pa je tudi priročnost izredna; nabrati čim večjo vsoto za slovenske junake, ki so bili ranjeni na bojnem polju v zvestem izpolnjevanju svoje domovinske dolžnosti, kakor jo je zahtevala od njih sveta prirega. V korist tem junakom naše krvi se bode vršila predstava "Desetega brata". Zato pa je tudi zanimanje za to predstavo od dne do dne večje. Več prihodnjic.

— Vzorna rodoljubkinja. Največ vstopnic za predstavo "Desetega brata" je dosedaj prodala gdč. Katarina Lukanič. Samo v ponedeljek zvečer na veselicah dr. sv. Genoveje je razpečala 46 vstopnic po 50c! To je pač nekaj, kar zasluži čast. Pa tudi druge gospodične, ki bodo pri predstavi sodelovale, prav nič ne zaostajajo v pridnosti in vse kar tekmujejo med seboj v rodoljubnem delu. Na take dične gospodične Američanke smo lahko ponosni! In tudi v stari domovini bodo slišali o njihovem navdušenju za slovensko stvar z veseljem!

— Živa kosa na odru. Naš Krjavelj (g. John Petrovič) je zasledil v bližnjem Rockdale neverjetno brihtno kozo, ki nastopi z njo v "Desetem bratu" dne 18. t. m. To pa očigledno vredno!

— Aprilsko vreme. Sončje se sijalo na velikonočno nedeljo, vendar nas ni moglo ogreti, ker je bil mrzel veter in pometal ceste, da se je pršilo kakor v kakih puščavi. V ponedeljek pa je bil prvi pravi pomladanski dan, da ga je bilo vse veselo. Ali vse to je bilo prezgodnje, kajti v aprilu smo in vreme se izpreminja skoraj od ure do ure.

— Mesec marec je bil mrzel in suh, dežja je bilo le malo. Najtoplejši dan v marcu je bil 24., ko je kazal termometer 58 stopinj nad ničlo. Najmrzlejši dan v marcu pa je bil 30., ko je stalo živo srebro samo 14 stopinj nad ničlo.

Bonitas, Mich. — Slavno uredništvo Am. Slovenec! Ko čitam vaš list, vidim razne dopise in eni proti G. Naroda, g. Blatniku in tako naprej. Jaz se ne bom v nekih rečeh strinjaj z njimi. G. N. bi rad Avstrijo potopil v blatu: to ni

čudno, kaj se ne spominjate, da pred nekaj leti je zaprla g. F. Sakserja slavno osebo v ječo? Kaj ni to pregrešno? Ako kaj zagreši, to se ne gleda. G. N., vsegledni list, je v Avstrijo ustavljen; kar zaškriplje mi pod nogami, kadar je mrz, od jeze. In da je brezverski, jaz tako mislim, prvič to se ne gleda, samo da je groš; drugič je pa dnevnik, naj se torej on pusti, da ga bodo G. Sv., Proletarec in N. V. prekašali? O ne, to ne sme biti. F. .... ne more videti. Kaj mu ravno oni ne delajo zaprek? Oni opozarjajo ljudstvo, naj se ogiblje slabih listov. To je sicer prav, ali kaj hoče duša človekova pod njih marelo? Za denar se gre in ponizanje cerkve.

Tako je, vidite, g. urednik. Ako kateri duhovnik umre, saj ga pohvalijo, ker so enega nasprotnika prostil! G. Kranjec je umrl. On je bil gospod, da malo tacih. Samo v naše stvari se je preceč vtikal in nas je natiral, da smo morali ceno knjigam znižavati, ker je ljudstvu naznanil vso resnico, da zahtevamo od delavcev, ki so nam vse na svetu, trikrat toliko kot je knjiga drugod. Kaj je to lepo? Od lanske velikonočne številke od Kristusovega groba me je naganjal tri poti za pojasnilo. To se ne spodobiti za take naprednjake. Jaz sem pa še ono številko shranil in že komaj čakam, da bi prišla letošnja; ona nam prinese mogoče še, da Kristus sploh ni bilo nikoli na svetu. To vam bo pičel! Vam je lahko, samo tisto treba pisati, kar so nas doma stariši, duhovniki in učitelji učili. V G. Naroda je vse drugače: on nam pojasnjuje stvari, ki se še nikoli niso in se ne bodo zgodile!

Jaz sicer nisem več naročen, ker jaz sem preslabe glave, da bi si take stvari tolačil; popred sem bil, ko je bil še nazadnjaški; več let se v storo domovino sem mu pot plačeval. Dobim ga vseeno brezplačno, ker tu v naši naselbini ima pet naročnikov, pa ga dobi lahko za vsakim plotom. Sicer drugo me ne zanima kot krasne slike g. Jagra in njegove družbe. To je malo takih glav na svetu. Jaz vse to izrečem ven in shranim, da bom pokazal doma, kake naprednjake imamo v Ameriki. Ko bi prišel domov, znam, da bi ga z vso častjo sprejeli v varstvu orožnikov in policajev ter mu preskrbeli sobo, ki je za take gospode. Če mnogo takih učencikov, ki so spred kožje črede stopili na najvišjo stopinjo naprednjaštva, bi imeli med sabo, ali kaj pomaga, ko ali jih obesijo, ali pa po ječah modrost končajo!

Dopisniki tega lista pišejo tudi mnogo od Blatnikove slovensko-srbsko-ruske legje. Kaj so pa to za ene lege? Pišejo, da ni vse nič od drugih leg, od Slovenskih pa toliko. Enkrat je vozil voznik iz Raketa čez našo vas sode vina. Imel je slabe lege. Prosil me je: "Posodi mi, prijatelj, tvoje lege; dam ti 50 kr. in lege pripeljam nazaj." No, potem so nekaj vredne. Tako bo tudi z Ivetovimi; še ceniji bodo njegovi "furmanti", bodo pa dali denar, pa bodo lege imeli za ves zgodnji odpeljat in še naprej za spomin. Tako je moje mišljenje, vidite, g. urednik. Pa boste mogoče rekli: "Ker je vse tako dobro, kaj si pa pristopil k našemu listu?" To se nič ne čudite, ker čudim se jaz, kam sem gledal, da nisem poprej pristopil k vašemu listu. No, se ga bom pa sedaj trdno držal in ga razširjal med mojnimi rojaki. In že sedaj vam ključem: Dragi rojaki, pregledjte, kot sem jaz, saj to je lahko. Ne pustimo jim več naprej! Saj vidite na prvi pogled, kaj so in kam krmilo obračajo. Proč z njimi! Najbolj čudno se mi zdi za g. Sakserja, da se take protiverske slike in blodnje smejo staviti v njegov list. Obžalujem!

Dalč sem raztegnil dopis; ker je ta pa šele tretji, prosim potrpljenja. Delavske razmere so srednje. Delamo sicer vedno vsak dan; le sedaj nas bo sneg zapustil, ne bomo mogli več voziti lesa ven iz gozdov, bo premoko, bodemo morali nekaj tednov počivati. H koncu pa pozdravim vse čitatele (ice) tega lista in vam ključem: Podpirajmo in razširjajmo ta list, ker samo še on nas čuva in brani pred sovražnimi biči. Tebi, hrabri in pošteni A. Slovenec, le tako neustrašeno napreji! In tudi tebi, G. N., in tvojim bobnarjem želim veliko uspeha, da dobiš številko, ki jo ima najboljša moka v starem kraju, namreč: 0, ter vam želim vsem okoli stoječim mnogo Kalamonovega blagoslova za dobro kupčijo z legami.

John Mišič-Martinovec.

Cleveland, O. — Veseli velikonočni prazniki so za nami, katere smo v naši naselbini praznovali najslavnejše! Na velikonočno nedeljo navseglodaj zjutraj se je začelo vrolo, ljudstvo zbrati v hram božji, v cerkev sv. Vida, ker je bilo ob pol 6. uri Vstajenje našega Izveličarja; potem je bila slovenska petna sv. maša, katero je daroval naš č. župnik, Rev. Ponikvar. Ob 10. uri pa se je korporativno udeležila katoliška društva sv. maše, katero je daroval naš č. g. J. Oman.

Na velikonočno nedeljo zvečer ob 8. uri pa je priredilo dr. "Orel" krasno igro "Turški križ". Igralci zaslužijo pohvalo, žal, da ne vem vseh imen. Posebno, so se pa odlikovali: Kot turški paša Mr. Novak, Mr. Škrjane

govor s Poljakom in mi je pripovedoval, kako jih neumiljeno Rus zatira in odira vse, ki niso pravi Rusi. Revolucija je na dnevnem redu vsaki dan, še v mirnem času.

Se nekaj v pojasnilo tem, ki pišejo, da prišel bo čas, da bomo vsi za ligo, ali bo prepozno. Rečem vam, ligasi: da nikoli, in še enkrat — nikoli! Stokrat sem raje pod Avstrijo nego pod Rusijo, ali pod katero drugo državo. Vi pa, kateri ste za Ruso, držite se gesla: on vam bo cekinov dal na merniki in boste mogli kramp in lopato odložiti na stran, ker vam bo dal grofovski stan.

Srčen pozdrav vsem rojakom, kateri se zanimata za list A. Slovenec, in boste uverjeni, da na vaši strani je moč in vaša pot je prava pot.

Cornwallski farmar.

Kansas City, Kans., 5. aprila. — Približuje se nam bela nedelja in z njo veselica Cerkevnega društva. Kakor že enkrat poročano, bodo priredili najboljši tukajšnji slovenski igralci in igralke prihodnjo nedeljo dne 11. aprila lepo in vseskozi zanimivo ter pomembno igranje "Revček Andrejček", katera je žela vsepovedno, kjerkoli se je uprizorila, največjo pohvalo. Igra je precej dolga in se bo pričela točno ob 7mi uri zvečer v slovenske dvorani na 515 Ohio Ave.

Kakor vaje, ki se pridno vršijo, kažejo, bo igra prav dobro uspela in se bo gotovo s povoljnimi uspehom uprizorila ter bo nudila obilo užitka. Igra se bo kaj lahko izpeljala, ker se je gledalcišči bder povečala. Pa tudi v dvorani bo več prostora, ker se je s pomočjo tukajšnjih podpornih društev precej podaljšala.

Zato pa pridite vsi Slovenci in Slovenke v nedeljo popoldan na veselico, ki bo nudila raznovrstne zabave, zvečer pa se vsi polnoštevilno udeležite igre in pripeljete tudi sosednega naroda seboj, da bo dvorana zopet polnata, kakor je bila o času zadnje veselice. S tem boste napravili veselo igralkam in igralcem, objednem boste pa imeli sladko zavest, da ste zopet nekaj storili za svojo domačo slovensko cerkev.

Vreme imamo tukaj sedaj par dni prav pomladansko. Saj pa je že tudi čas, kajti že davno se je oglasil oznamitelj spomladi sv. Gregorij pri nas, a zapustil nam je le precej slabega vremena in par precej mrzlih dni. Zdjaj pa kaže vese, da je pomlad stalno pri nas in da bode sv. Jurij tudi letos v zelene obleki prijel med nas.

Mladi pevski zbor dobro napreduje, pevci prav pridno obiskujejo vaje in kažejo veliko zanimanje za napredek v petju. Moški zbor se je razširil v mešani zbor, ki obeta mnogo uspeha. Le vilo naprej, ponikaj je tu, ki vsakega naplani z novim veseljem, ki se kaže na zunaj v tej ali ovej pesnici! Pevci in pevke, mladi ste, živite v krasnem pomladanskem času svojega življenja, zato z milimi pesmicami korajžno na dan!

Tukaj se je ustanovilo tudi društvo solarskih otrok, ki nosi lepo ime: "Društvo sv. Alojzija." Društvo obeta prav mnogo dušne koristi, pa tudi telesnih dobrin. Društvo že šteje nad 30 članov in članic in bo gotovo prej ali slej naraslo na 60 in še več.

Šli si tudi nekaj o pevsko-dramatičnem društvu. Morda se pa porodi v bližnji bodočnosti.

Tudi politični klub je prav vrolo deloval in še deluje sedaj za časa volitev. Želeli je le, da svoje delovanje tudi po volitvah pridno nadaljuje in pomaga našim rojakom do državljskih pravic, kateri namen bi ja moral imeti v prvi vrsti!

Poročevalec.

Pittsburgh, Pa., 1. apr. — Cenjeni ur. A. S. D.! Ne boste zamerili, ker Vas zmeraj nadlegujem s svojimi dopisi. Zmeraj se nekaj mastnega čitam v G. N., zmiraj "drukaajo" o nekakovi svobodi. Taka svoboda pa se mi nič ne dopade, kot jo oni opisujejo. Odkar so zaključili sejo Sl. Lige v Pittsburghu, se več nič ne sliši o nikakivi svobodi. Kar sem zadnjič pisal v A. S. o Sl. ligi, so rekli, da v slučaju avstrijske zmage bo slabo za nas Slovence. Moje mnenje je: če Avstrija zmaga, bode zanje težek izgovor, kam čejjo z denarjem, kar so ga nakolektali, tako da na vsak način mislijo denar prihraniti. Če pa Rusi zmagajo, bodejo rekli, da ni vredno iti na velike stroške, kar so tudi sami prepričani, da rekel je miš, da iz tega vsega ne bo nič. Vprašam vsakega ligarja: Kaj si pa naredil dobrega za državo, ker češ imeti tako dobre pravice? Si mogoče kaj preli, kakor jo naši bratje prelivajo za svojo domovino? Si kak davek plačal, ko si toliko let v Ameriki? Gotovo niste nič dobrega naredili za domovino. Vprašam vas, avstrijske izdajce: imate mogoče enake pravice v Ameriki kakor njeni pravi državljani? Gotovo ne. Tako je tudi v Avstriji. Kedor zaupa in pomaga deželji, ima tudi pravice: vi jih pa ne morete iskati, ker ste izdajalci svoje dežele ali domovine, in naroda! Nam pa mislite mesec v vodi pokazati. Meni je pa vseeno, če bodem živel tukaj in v svoji domovini, še zmeraj izkazujem, da sem avstrijski Slovenec. Kaj pa I. Blatnik, novi kraljiček slovenske svobode, tisti, kateri je poblatil sl. list G. N. ? Dobro si svoj jeziček namazal, da si še med Slovenci punt naredil, da svoje brate izdajalce nazivaš! Srmatota, da si slovenske matere sin! Ti G. N., če se ne bodeš primil starih gesla, se tudi ti izgubi izmed Sloven-

cev! Neki rojak v Pittsburghu, rodom Hrvat, se izraza po Pittsburghu, da kolikor bode njegove moči, bode gledal, da vsaki avstrijski človek bode izgubil delo. To pa to! Z dopisnikom iz Butte, Mont., S. se popolnoma strinjaj. S podpornimi društvi napredujemo dobro, edino dela nam manjka. Zimo imamo mirno in suho. Pečlarjev nas je preveč. Koncem dopisa pozdravjam vse Slovence in dekleta v Ameriki. Tebi, list, pa mir in veliko uspeha. Prihodnjic še kaj.

Geo. Verbanec, Avstrijec.

Sublet, Wyo., 2. apr. — Prišla je Velika noč in vesela spomlad, katere se vsak veseli. Bolj kot navadno, je težko pričakujemo letos z upanjem, da se bodo delavske razmere zboljšale, čeravno dobrega nam zdaj še ni pričakovati.

Kaj žalostne praznike in spomlad bodo imeli pa v stari domovini. Pomankanje, beda in boleznii, vse to jih obišče že zdaj in kaj še bo, če se bo dolgo trajala ta vojna.

Zastojni pričakuje posestvo gospodarja, oče sina, žena moža, otroci očeta, sestra brata. Marsikateri se vrne domov k svojim, toda žalostno, brez kakega uda, ki ga je zgubil v vojni. Mnogi pa izgubijo na bojnem polju svoje hrabro življenje.

Mnogo tudi čitam od naših rojakov, kako se hrabro in vestno bojujejo v raznih bojih za domovino, pa bi rad nekaj tudi jaz izpregovoril. Kakor je razvidno iz bojev naših hrabrih junakov, smo lahko ponosni na nje. Če bi imela Avstrija tako močno armado, kakor jo ima Rusija, bi jih že davno pogonali do Petrograda, tudi če gre še Blatnik s svojimi ligarji Rusom na pomoč. Kakor štajerski Jožki, tako so tudi kranski Janezi pohvale vredni.

Nadalje sem tudi čital mnogo o Slovenski ligi, in o zborovanju v Chicagi. Ker pišete v svojem programu, da delujete za svobodo in dobrobit jugoslovenskega naroda, zakaj pa niste pustili Slovencev na zborovanje? To ni namen odrešiti slovenski narod, ker so Slovenci tudi jugoslovenski narod, in pri tako važni stvari sme biti vsak navzoč. S to ligo bi radi skopali grob Avstriji in uničili cesarja. Toda če mislite uničiti vladarje, niste na praveh koncu pričeli. Treba vam je odvresti najprej ministre, potem poslance in kapitaliste, potem pa postaviti na njih mesta druge, da bodo delovali tudi za revne sloje. Toda pod temi, katere boste ligovci postavili na njih mesta, bomo še večji sužnji, kot smo bili dozdaj. Ker mislite, da bosta vam po-

magala do vašega cilja angleški Jaz in ruski Miklavž, ste se zelo veselili Zakaj pa se vojskujeta Rusija in Belgija? Ta bi rada imela kontrola morju čez vse države sveta, Rusija na suhem. Ker ima Rusija že polovico Azije pod svojo vlado, bi rad imela še Evropo dobil v svojo sužnost. Šam Vas, g. B., in vas ligarje, katere svobodo imajo v Indiji, v Egiptu, Buri pod angleškim Jurčetom, in Ijaki, narodi v Kavkazu in Sibiriji, ruskim Miklavžem, ker mislite, da sta dva prijatelja svobode? Dokler ste iskali pri vladarjih svobode, boste imeli, vi, ki ustanavljate ligo, ne mi, ki smo proti njej. Vsi vladarji in vsi kapitalisti so veliki nasprotniki ljudske svobode, in tako bi bili na vi, če bi s svojo ligo kaj dosegli in šli potem na kako boljše mesto.

Nadalje je tudi pisal I. B. v G. kako so se avstrijski vojniki v doličnem, kar čeli polki, in kako so se njih vojniki v Belgiji oskrnjevali. Čudno se mi zdi, da le on sam vratacega in nihče drugi. Najbrže se peljal z zrakovom kot častnika poročevalca na bojna polja. Pustite, da so bili slovenski vojniki poljni prvi pred žrela ruskih topov. Galiciji; za njimi pa so bili postarji Madžari in Nemci, da bi streljali Slovence, če bi se hoteli umeškat v Rusi. Bilo je pa čisto drugače. Slovenski vojniki so pač včasih imeli več hrabri in še na povelje k umre ne ubogajo in še bolj napadajo viražnika.

Se nekaj. Pred par dnevi sem imel prav čudne sanje. Šel sem malo k počitku kakor navadno. V glavi pa šinejo sanje. Videl sem v G. stati slovenske vojakne na fronti rusko armado in njihovimi topovi, njimi pa je stal I. B. s svojimi rekoc: "Če se ne vdate Rusom, vamo postrelimo." Toda naši vojniki se niso bali ne Blatnikovih jagrov in ne sov. Streljali so jih in sekali z metleti, da so padali kot hrošči, če so drevesa streseli. Torej če bi bili avstrijski vojniki tako hrabri, kot ravno slovenski, in če bi imeli tudi poveljnika, tedaj bi se ne bilo polenta njim na pomoč.

H koncu tega dopisa pa ključem veli slovenski junaki. Pozdrav. Slovenec iz Savinske doline.

— Denarne cene na 1. strani.

so prave cene — ne previsoke, ne nizke, ker vemo, da vsakdo rad plača pravo ceno.

SEVERA'S MEDICATED SKIN SOAP
(Severovo Zdravilno milo).
Milo za vsakega člana v družini.
Cena 25 centov.

SEVERA'S TAB-LAX.
Sladkorne odvajalo.
Prijetno in uspešno.
Za otroke in odrasle.
Cena 10 in 25 centov.

Vaš lekarnar ima naprodaj Severove pripravke. Zahtevajte Severovo. Zavrnite nadomestitev. Ako jih ne morete dobiti, naročite jih od nas.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Iz malega raste velik!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3% — tri od sto — 3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali po pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank
JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad \$400,000.00.

ROBT. T. KELLY, Prez. CHAS. G. PEARCE, N. Pred.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— C. g. Karol Heidrich umrl. V Ljubljani je dne 15. marca umrl v 85. letni starosti č. g. Karol Heidrich, bivši domaćin misijonske družbe sv. Vincenca Pavlanskega, konzistorialni svetnik, imejitelj zlatega zaslužnega krova, deželni kurat itd. V Ljubljani je deloval dolgo vrsto let v deželni bolnici, priljubljen je bil posebno kot spovednik; nad 25 let je spovedoval v kn. šk. semenišču, in ko ga je pred desetim leti zadela kap, je bilo njegovo poglavito delo spovedovanje duhovnikov.

— Iz ruskega ujetništva se je oglašil Ivan Potrat, občinski tajnik na Jesenicah. Pravi, da je zdrav in da je v Omsku, kjer se nahaja 40 do 45 stopinj mraza. Ujet je bil dne 22. novembra v Karpatih iz zasede.

— Vrlji slovenski topničarji. 25. decembra lani t. j. na sveti večer, se je na neki točki Rusom, ki so bili v veliki premoči, posrečilo predreti črto naše pehote ter z ognjem doseči zadnje vrste umikajočega se topništva. Topovi so jeli zastajati, vendar se je po silnem trudu posrečilo spraviti vse baterije na varno. Le en top izpred katerega so bili postreljeni konji, je obležal v blatu onstran mostu, katerega so Rusi obsipali z ognjem. Ognjari Ločniškar je pa hotel na vsak način rešiti tudi ta top ter si izprosil za to stotnikovo dovoljenje. ProstoVOLjno sta se mu pridružila slovenska tovariša predmojster Pirc in topničar Koritnik. V najhujšem sovražnem ognju so se podali na pol ure dolgo pot do mostu in potem čez most k topu. Izvlekli so top iz globoke blata, ga v dežju sovražnih krogelj prepeljali čez most in spravili do prve varne zasede. Top rešen, in noben moč ranjen! Stotnik je junaško trojico takoj predlagal v odklikovanje ter sta dobila Ločniškar (iz Sore pri Medvodah) in Pirc srebrno hrabrostno svetinjo I. razreda, Koritnik pa enako svetinjo II. razreda.

— Po smrti odlikovana sta bila rezervni nadporočnik 23. pešpolka sodnik Ivan Kerč, ki mu je bil podeljen vojaški zaslužni križec III. razreda z vojno dekoracijo, in pa major 16. pešpolka Julij Tambornino iz Ljubljane, ki je dobil red železne krone III. vrste.

— Z vojaškim zaslužnim križcem III. razreda z vojno dekoracijo je odlikovan nadporočnik 27. domobranskega polka Ljubljanečan Zitterer.

— Z Bleda. (Smrtna kosa.) Anton Sodja, sin restavraterja Jakoba Sodja z Bleda, si je končal življenje vsled zmešane pameti, kakor je razvidno iz njegovih zapiskov in iz zdravniškega ogledovanja, ki je dognalo, da se mu je um omarčil zaradi nasledkov nekega hudega padca, ki se mu je moral že prej enkrat pripetiti. In v resnici je Tonček še kot solar padel enkrat prav globoko, tako da se mu je ta padec že tedaj močno poznal. Bil je pa sicer dober, veren, nepokvarjen mladenič, ki je verske dolžnosti povsod zelo vestno izpolnjeval.

— Detomorka. Iz Brezij poročajo: 4. marca so zaprti tukajšnji omeženo posestnik I. Cvenkelj. Nekako pred 10 dnevi je povila dete, katero je pa takoj po rojstvu umorila in pokopala v kleti, kjer so našli truplo. Cvenkelj, ki ima že dva zakonska otroka, je storila to najhujše, ker se je bala svojega moža, ki biva v Ameriki.

— Umrl je v Ljubljani po kratki bolezni občesposlovanec trgovec Matej Bernik, stanujoč v Florjanski ulici. Podnevi še zdrav, so ga zvečer napadli silni krči, katerim je podlegel.

— Umrla je v Ljubljani po daljšem bolehanju občeznana in priljubljena vadiška učiteljica v pokojni gospodini Marija Schulz. Blaga pokojnica je bila vzorna učiteljica in nedosežna vzgojiteljica mladine.

— Maturó so na c. kr. državni gimnaziji v Novem mestu predčasno naredili sledeči osmošolci: gg. Dular Vinko iz Jurke vasi, Kozoglav Fran iz okolice Stopiče, Orešek Ignacij iz Spodnjih Vodal, Poljanec Fran iz Sv. Šmarjete, Prah Josip iz Vrhovske vasi, Štemberger Josip iz Goč.

— Katastrofa v delavčevi rodbini. Dne 15. marca zjutraj je šla žena delavca Habiča na Selu šte. 7 k peku po kruh. Doma je pustila same tri otročice. Oče je namreč v Ljubljani pri vojakih. Ko se je mati mudila pri peku, so otroci doma na skrinski zakurki. Hitro se je po sobici razširil dim in ko se je mati vrnila domov, našla je tri otroke nezvestne. Dečka sta bila mrtva, deklica Albina je pa še živa. Deklico so prepeljali v deželno bolnico. Rešilo jo je to, da je imela difterijo in ni mogla dima požirati.

— Zločinski napad v Ljubljani na gospo Fani de Schiava. Dne 13. marca, ko so že zaprti znano gostino pri "Starem tšlarju" v Kolodvorski ulici št. 24, sta čula le še gostilničar g. Anton de Schiava in njegova gospa Fani; poslali so že vsi spali. Gospa je imela še posla v kleti, da pripravi še za zajtrk, kar je bilo potrebno. Na dvorišču je apazila, da ondi hodi nekdo. Gre pogledat, kdo da je. Vidi, da gre gost Anton Podobnik, ki je spal v sobi št.

8. proti sobi št. 1. Vpraša ga, kaj da išče. Odgovoril je: "Na stran grem." Gospa mu reče: "Tam je, kjer sveti luč." Ker Podobnik ni hotel iti tja, misli gospa, da ne vidi in mu reče: "Ne vidite, bom pa jaz pokazala," in stopi proti gostu. Takrat je pa Podobnik, ki je imel že pripravljen nož v rokah, zamahnil z njim dvakrat proti gospi in jo nevarno zabodel v levo stran prsi in v desno stegno. Gospod de Schiava je čul krik na dvorišču in je šel gledat, kaj da je. Gospa je prišla v sobo in klicala: "Nož, Toni! Nož!" Gospod, ki še ni takrat vedel, kaj da se je zgodilo, je rekel: "Ne boj se, Fani, mu bom že jaz pokazal," a med tem je zapazil, da je gospa krvava. Izklicaj je hitro ljudi, ki so poklicali policijo in rešilni voz. Gospo so odpeljali z rešilnim vozom v bolnišnico; policija je pa iskala napadalca, ki se je skrjal na dvorišču v kot, kjer so ga dobili, aretirali in odpeljali v policijske zapore. Napadalec je 75 let stari Anton Podobnik iz Škofje Loke doma, znan postopač. Podobnik je zelo nevaren človek in ga prav dobro poznajo v zaporih ljubljanskega deželnega sodišča, kjer je že večkrat prisiljen "gostoval". Če je Podobnik v zvezi z nedavno pri gosposu de Schiava izvedenem vplomu, dožene preiskava.

— Umrl je v Ljubljani Rudolf Jekovec, tovarniški delavec-hiralec, 55 let. — Marija Vrečar, tobačne tovarne delavka v pok. 42 let. — Valentin Benedit, črnovojnik 17. pešpolka. — Marija Grilc, hči vpok. železniškega sprevodnika, 11 dni. — Ana Miklavčič, bivša strežnica, 79 let. — Mihael Bruchac, pešec domobr. pešp. št. 34. — Franciška Valentincič, delavka, 55 let. — Marija Tomšič, bivši gostilničarka, hiralka, 69 let. — Fran Strajnar, svečarski pomočnik-hiralec, 39 let.

— Smrtna kosa. Na Rupci pri Kranju je umrla 26 let stara učiteljica Angela Kuralt in bo v nedeljo ob 5. uri popoldne ondi pokopana. — Umrl je v Novem mestu petošolec gimnazijec Ervin Dolenc, sin fotografa Dolenca. — V Celovcu je na jetiki umrl vojak domobr. polka št. 4 Alojzij Čamerik iz Ljubljane, star 25 let.

— Smrtna kosa. Na Colu nad Vipavo je umrla gospa Marija Puc, rojena Rovani, v 65. letu svoje dobe.

ŠTAJARSKO

— Umrl je v Mariboru c. kr. profesor šolski svetnik g. Luka Lavtar, star 64 let.

— Ranjen je bil na severnem bojišču pri nekem jurišu v zadnjih dneh cand. ur. Janko Koser, praporščak pri 70. pešpolku iz Juršincev pri Ptuj.

— Smrtna kosa. Iz Konjice se piše: V sosednjih Zrečah je vzorno gospodaril g. Peter Dobnik. Ondi je opravljal častne službe pri cerkvi, občini, šoli. Ko je tamosnje posestvo bil izročil sinu, preselil se je v Konjice v svojo novopostavljeno vilo. In od tod smo blagega 74letnega moža dne 10. marca spremili na zadnji pot. Ob odprtem grobu je preč. g. arhidijakon Hrsteljev številnim pogrebnikom slikal lepe lastnosti pokojnika.

— Novi vojni kurat. V vojno službo je bil dne 11. marca vpoklican telegrafični minoritski kaplan v Ptuj č. g. P. Ljudevit Rantaša, in sicer v Sarajevu.

— Iz seznama izgub št. 131. Poročnik Repousch Adolf, 11. dom. p., 1. stot., iz Labina, mrtev (18.—30.—11, 1914); poročnik dr. Anton Vrgoč, 6. dom. p., ranjen in ujet; poročnik Windisch Artur, 5. dom. p., iz ptujске okolice, ujet.

— Umrl je v Storeh pri Celju trgovec Anton Peer, star 54 let.

— Samourm pred možovo podobo. Vdova narednika I. Temela v Mariboru je pred dnevi skočila v Dravo, a so jo rešili in odvedli v bolnišnico. Ko je ozdravela, se je vrnila v svoje stanovanje, ki ga ni več zapustila. Stanovanje so s silo odprli in našli pod sliko rajnega moža, ki je padel na bojišču, obešeno vdovo. Zapustila je več nepreskrbljenih otrok.

— Vpokojen je višji poštni oficijal Vinko Winkler v Celju.

— Signum laudis na traku vojaškega zaslužnega križa je podeljeno poveljniku orožniškega oddelka v Brucku ob Muri nadporočniku Franc Perhacju zaradi hrabrosti na južnem bojišču.

KOROŠKO.

— Koroški pešpolk št. 7. Neki zdravnik 7. pešpolka poroča, da je 7. pešpolke dne 20. februarja v boju vzel Rusom štiri topove, tri strojne puške in zajel nad tisoč Rusov. Pri tem je pa sam imel le zelo male izgube.

— Hindenburgov trg v Beljaku. Občinski urad v Beljaku je svoj čas sklenil, da se "Freihausplatz" prekrsti v Hindenburgov trg. Sedaj se je ta sklep izpremenil v toliko, da Freihausplatz ohrani svoje prvotno zgodovinsko ime, Cesarja Franca Jožefa trg se prekrsti v Hindenburgov trg. Glavni trg pa v Cesarja Franca Jožefa trg.

— Pegasti legar na Koroškem. Od 28. februarja do 6. marca 1915 je obo-

elo na Koroškem na pegastem legarju 9 oseb. Ozdravelo je minuli teden 27 na pegastem legarju obolelih oseb, umrli ni nihče.

— Brat in nečak krškega knezoškofa padla. Kakor izvemo, je krški knezoškof dr. Heffer v zadnjem času izgubil brata in nečaka, ki sta služila v bavarski armadi. Slovesne intronizacije knezoškofa, ki se je pred kratkem izvršila, sta se udeležila tudi brat in nečak, ki sta v ta namen dobila osemdnevni dopust.

PRIMORSKO.

— Umrl je v Vrtojbi pri Gorici po kratki bolezni 68letni posestnik Ivan Černe. — V Velikem Lošnju v svoji domovini je umrl franciškanski pater Lucijan Letlich, star 56 let. Zadnji čas je deloval v romanskem svetišču v Barbari pri Gradežu.

— "Nazaj hodi." V Furlaniji se je to zgodilo. Mož je šel na bojišče in dolgo časa ni bilo nobenega glasu o njem. Slednjič je prišel glas, za ubogo kmečko ženo strašen glas, da je mož padel... Žalovala je in verjela, da počiva on v krvavi zemlji v Galiciji. Mašo so brali za njim, v domači hiši so jokali in tugovali. Čas teče... Neko noč potrka nekdo na okno. Kdo je? Ker le trka, gre prestrašena žena k oknu, oglasil se mož, prav njegov glas je. Prestraši se žena in začne kričati: pusti me! pusti me! smo že brali mašo za teboj, — zaprla je okno in se v solzah topila vsa noč. Pri županu ga tudi niso hoteli poznati, češ da tisti s takim imenom je mrtev... Drugi dan seveda je bilo veselje, ker je on vstal od smrti.

— Umrla je v Brumi v Furlaniji 8. februarja gospa Fina Brumat, sestra mung. Brumata, ravnateljica študij v goriški bogoslovnici.

— Radeckijev veteran — umrl. V Otaležu na Goriškem je umrl Radeckijev veteran Ivan Brejc v 85 letu starosti.

— Odlikovanje. Gosp. inž. agr. Rado Lah, c. kr. kulturno-tehnični pristav pri c. kr. namestništvu v Trstu ter rezervni nadporočnik 23. črnovojniškega polka, je bil te dni odlikovan s svetinjo "signum laudis" radi hrabrega vedenja pred sovražnikom.

— Ladjedelnica v Trzicu zaprta. Delovodja Špacapan obstreljen. Delavec Ivan Tušar, rojen v Trstu leta 1890, ni hotel iti na delo, katero mu je ukazal izvršiti Špacapan, in sicer na ladji, ki se gradi; rajši je pretrpel, da je bil odpuščen od dela. To je bilo dne 19. febr. Dne 22. februarja se je peljal delovodja Špacapan zvečer od dela na svojem kolesu. V bližini njegovega stanovanja pa je ustrelil nanj omenjeni Ivan Tušar iz revolverja ter ga zadel v hrbet, ali prizadejal mu je le lahko poškodbo. Tušar je izginil. Delovodja Špacapan je delal v Lloydovem arzenalu v Trstu 28 let, sedaj v Trzicu, in sicer od leta 1910; med tem časom so bili izvršeni nanj trije atentati: nekdo je vrgel za njim težko železo, ki ga je pa le opraskalo, in nekdo mu je bil isti dan zastrupil vino, katerega pa k sreči ni bil izpil. Sedaj je bil izvršen tretji atentat. — Vodstvo ladjedelnice je izdalo oglas, v katerem omenja atentat, zbog katerega se zapre ladjedelnica. Obenem je vodstvo razpisalo nagrado 500 kron, ki jih dobi oni, ki pokaže pot, da se aretir napadalec. Nenadno zaprte ladjedelnice je hudo zadežalo več sto družin. Pričakovati je pač, da ladjedelnica ne ostane zaprta več časa, marveč, da se prav kmalu zo-pet otvori.

— Znani sodrug Marica iz Nabrežne je sedel pred vojnim sodiščem v Gorici, obtožen, da je nagovarjal črni vojski podvržene možke, naj malo jedo, da bodo šibki in se tako odtegnejo vojaški službi; obtožen je bil tudi kavljenja javnega miru. Marica je obsojena na dve leti in pol strogega zaporá, poostregega s trdnim ležiščem in postom ter temnico en dan vsak mesec.

HRVATSKO.

— Hrvatska po vojski. Dopisnik splitskega lista "Naše Jedinstvo" poroča z Dunaja sledeče: "Neke zelo ugledna politična oseba mi je rekla: Pred vojsko se je zaletela srbo-hrvatska politika, katerih slovo so nekateri izpremenili v edinstvo. S to politikó so se doživela vsa mogoča razočaranja v gravitiranju gotovih elementov nasproti srbskemu vprašanju, da v tem izgine hrvatsko. Sedaj po vojski bo prišlo do naravnih izprememb, namesto srbo-hrvatske politike mora zavladati hrvatsko-slovenska, s katero dobi hrvatsko vprašanje vse, a ničesar ne izgubi.

— Velik požar v Djakovu. Iz Osjeka poročajo, da je 4. marca pogorela iz neznanega vzroka velika trgovina "Reichmann in sinovi" v Djakovu. Škoda je okoli četr milijona kron.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olje in firncev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenakeg papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376. N. W. 92
120 Jefferson St. JOLIET, ILL.
N. W. telefon 556

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakem svojo
Mesnica
Tel. 101 Joliet, Ill

COMMERCIAL TRUST & SAVINGS BANK

OF JOLIET
SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE,
URADNIKI
E. J. MURPHY, predsednik
THEO. R. GERLACH, podpredsednik.
JOHN T. CLYNE, kasir.
NADZORNICI:
Herman C. L. Stoll
Carl Osterle
Edward R. Daley
William Stern
James R. Bentley
Charles McKenna
Theodore R. Gerlach
John T. Clyne
E. J. Murphy

A. NEMANICH, pred. M. STEFANICH, tajnik. S. OLHA, blag.
Slovenian Liquor Co.
1115-17-19 Chicago St
JOLIET, ILL.
GLAVNICA \$50,000.00.
Ustan. in inkorp. leta 1910

Družba naznanja rojakom, da ima veliko zalogo izvrstnih vin, žganja in drugih pijač, koje prodaje na debelo. Rojakom se priporoča za obila naročila. Pišite po cenik v domačem jeziku, ali pa po našega potovalnega zastopnika. Potovalni zastopnik: Fr. Završnik. Naše geslo: Dobro postrežba; vašepa bodi: Svoj k svojmu!

Ilirija Grenčica v steklenici in Baraga Zdravilno Grenko Vino.

Mestna hranilnica ljubljanska

V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3, KRANJSKO.
Denarnega prometa konec l. 1914 je imela 740 MILIJONOV KRON. VLOGE znašajo nad 44,500,000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1,330,000 KRON.

Vložen denar obrestuje po
4 1/2 %
brez vsakega odbitka.

Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA s vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAK IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA. Denar pošiljajte po POŠTI ali kake ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odlično, da se vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno šparksno". HRANILNICI PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki dobi Vaš denar.

— STRANI OBSEGA —
430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač
prirejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za prisenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebina knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsebinski razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljan poleg največje Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja. Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec. Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri:
V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

WALTER R. PADDOCK, lastnik

PADDOCK'S PHARMACY

101 WESTERN AVE., JOLIET, ILL.
Chicago tel. 1203.
Največja zaloga vsakovrstnih zdravil, okrepčil in mazil.

FIRE INSURANCE.
Kadar zavarujete svoja poslopja zopogojen pojdite k
ANTONU SCHAGER
North Chicago Street
v novi hiši Joliet National Banka.

Ni kruha istega okusa. Ga ni mogoče dobiti. RABIMO POSEBNA SREDSTVA in pazimo, da ga spečemo ravno prav.
Butler Krust
KRUH---5c hleb.
Pokusite ga --- ni boljsega

J. P. KING Lesni trgovec.
Clinton in Desplaines Sts. Joliet

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Društva sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek SLOVENSKO-AM. TISKOVNA DRUŽBA Inorp. l. 1899. v lastnem domu 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefon: Chicago 100.

Naročnina: Za Druž. države za leto .....\$2.00 Za Zdrž. države za pol leta.....\$1.00 Za Evropo na leto.....\$3.00 Za Evropo za pol leta.....\$1.50 Za Evropo za četr let.....\$1.00 PLAGUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljave naj se pošiljajo na: AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznačijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo. Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK Established 1891.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENSKO-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899. Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

CERKVENI KOLEDAR.

- 11. apr. Nedelja Leon, papež. 12. " Ponedeljek Julija. 13. " Torek Hermenegil. 14. " Sreda Tiburcij. 15. " Četrtek Anastasija. 16. " Petek Drogo. 17. " Sobota Rudolf; Anicet.

CERKVENI GOVOR ZA PRVO NEDELJO PO VELIKI NOČI.

Spisal škof Anton Martin Slomšek.

O zakramentu sv. pokore.

Jezus je rekel: Prejmite sv. Duha; katerim bote grehe odpustili, obpušeni so jim; in kojim jih bote zadržali, zadržani so jim.

Joan. 20, 23.

Drago je hodilo Jezusu, človeški rod odrešiti. Srečno vidi veliko delo odrešitja dogotovljeno; prevede pa tudi, koliko jih bo njegovo zasluženo zapravilo, posvečujočo milost izgubilo in se po grehu v poprejšnjem nesrečnem pogreznilo. Usmiljeni Jezus spozna, da bo za veliko njih njegovo odrešenje izgubljeno, ako jim nove pomoči ne izročijo, ki po svetem krstu zopet smrtno greše. Iz usmiljenja se torej po svojem ustajenju apostolom prikaže rekoč: "Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal" itd. Ko je bil to izrekel, je v nje dihnil in jim dejal: "Prejmite sv. Duha; katerim bote grehe odpustili" itd. Poglejte postavljenje zakramenta svete pokore, poslednje pomoči zveličanja onim, ki so po sv. krstu grešili; in tudi nam. Kdo ne bi torej premislil!

I. Kako potreben je nam grešnikom zakrament svete pokore.

II. Kako zveličavno je, zakrament sv. pokore vredno in pa pogosto prejemati. Mir vam bodi v tem svetem premišljevanju!

Naše življenje se primerja vojnji po nevarnem morju. Rašel čoln je stan posvečujoče milosti božje. Hudi vetrovi skušnjav pihajo; veliki valovi pregrešnih strastij, ga zaliti hočejo; pogrešne prilagoditve so nevarne kletci, na kojih se čolnič razbije, kečdar kristjan smrtno greši. Jedinca dila (deska) rešenja je sv. pokora. Jezus veli: "Povem vam, če se ne spokorite, bote vsi pokončani" (Luk. 13, 3). Naša slabost je toliko, grešne prilagoditve tako mnogovrstne, naše pregrešenje tako pogosto, da bi nam bilo obupati, ako bi usmiljeni Jezus zakramenta sv. pokore postavil ne bil. Pokoro so označevali v starem zakonu Noe, Jona, v novi zavezi sv. Janez Krstnik, Jezus in njegovi apostoli; njo oznanjujejo vsi pravoverni učitelji. Pokora je grešnikom toliko potrebna, da brez nje zveličanja ni.

2. Ravno tako potrebna je pa tudi sveta (zakramentalna) spoved, čeravno se je grešniki največ boje. Prva pokora mora petera biti; pokora spoznanja z izpraševanjem vesti, pokora obžalovanja, trdnega sklepa, izpovedi,

dejanja ali zadoščenja. Najhujše sovrážena od posvetnih ljudij je pokora ust ali svet spoved, pa tudi tako bistvena, da brez spovedi, če je mogoča, pokore ni. Kristus je dal oblast svojim namestnikom, grehe odpustiti ali zadržati; kako bi pa to storili, če bi jim grešniki grehov ne odkrili? "Spoveste si tedaj jeden drugemu svoje grehe" (Jak. 5, 16). "Ako se svojih grehov spovemo, je (Bog) zvest in pravičen, da nam naše grehe odpusti in nas vse hude občisti" (I. Joan. 1, 9). "Izvoli si kar rad, ako zakriviš brez spovedi, boš brez spovedi pogubljen. Zato Bog spoved tirja, da zveliča ponižanega; zato pogubi nespovedanega, da kaznuje prevzetnika" (Sv. Avg.).

3. Kakor je sveta spoved potrebna, je tudi koristna. Spovednik so grešniku zdravnik, dušne rane podeliti, učitelj mu nevarnost pokazati, pa tudi pot pokore svetovati, sodnik mu pokoro naložiti in ga zagotoviti, da so mu grehi odpušeni. Kdo presteže vsa povračila, kdo številno duš pove, ki so po sv. spovedi rešene bile? "Spoved duše zveliča, razpodi grehe, premagata skušnjave, zapahne globino pekla, odpre vrata nebeška" (Sv. Avg.). Blagor nam ubogim grešnikom, ki imamo toliko močno zdravilo, tako mogočno rešilo! — Skrbno ga torej rabimo!

Kolikokrat je potreba k sveti spovedi iti? Pri kristijani so se spovedovali, kako hitro so grešili ter so prosili za ostro pokoro božje namestnike. Mlačnim kristijanom je sveta cerkev zapovedala vsaj jedenkrat na leto se spovedati, če hočejo pravoverni kristijani biti. Sveta skrb za zveličanje naše nam pa veli:

1. K spovedi iti, kakor hitro v smrten greh pademo. V najstrašnejši nevarnosti živi, kdor v smrtnem grehu živi. "Pripravljeni bodite; ker ne veste ure ne dneva" (Mat. 25, 13). Brez posvečujoče milosti božje ne moremo kaj dobrega za večno življenje storiti. Grešnika molitev je Bogu gnusoba. — Kdor novo rano hitro obveže, lahko zaceli; kdor hitro po storjenem grehu se spove, se lahko poboljša. Ako se danes vekaš, boš obvezati do velike noči odlagal? Vsak smrtni greh je nevarna dušna rana.

2. Navadno govorjete posvetnih ljudij je: Nisem nikogar ubil, nobenega okradel, se nimam ničesar spovedati. Sv. pismo pa pravi: "Kdor reče, da greha nima je lažnivec. Tudi pravičnik sedemkrat na dan greši" (Prip. 24, 16). Mali grehi pa milost božjo pomanjšajo, dušo oslabe. Kaka bo hiša, le jedenkrat na leto pometena? Taka bo tvoja vest, ako se le jedenkrat na leto spoveš. Dobro je vest vsakega meseca, vsaj vsake kvarte s sveto spovedjo očistiti.

3. Najsvetejše se ima pa sveta velikončna spoved opraviti, ker brez nje vredno velikončno obhajilo mogoče ni. "Bratje! potrgajte stari kvas. Obhajamo veliko noč ne v starem kvasu hudobje in malopridnosti, ampak v presnem kruhu čistosti in resnice" (I. Kor. 5, 7-8). V to vredno pripravo za velikončno spoved in obhajilo je predvelikončno izpraševanje. Svoje dni so morali verni svojim predpostavljnim mašnikom o veliki noči se spovedati, zdaj se naj pri izpraševanju vsaj izkažejo, da so za sveto velikončo pripravljeni. Kdor se izpraševanju odmika, je nepokoren kristijan, kateri svojega pastirja ne posluša. Kdor se pa za velikončo ne spove in k sv. obredu ne gre, on je kakor očini grešnik in neznanbog, kojega katoliška cerkev za svojega ne spozna in ne pokoplje. Kdor o veliki noči za svoje, zlasti domače ne poskrbi, je-li so svojo velikončno dolžnost dopolnili, on je vero zatajil in je hujši od nevernika (I. Tim. 5, 8).

Konec. Ljubi mir nam Jezus želi; grešniki pa miru nimajo, dokler ga v zakramentu svete pokore po spovedi zopet ne zadobe. Smo z zgubljenim sinom grešili, tudi z njim pred namestnika božjega poklekimo, rekoč: Oče! nisem vreden tvoj sin imenovan biti; vzemi me saj za poslednjega svojih služabnikov. Amen.

MEHIKANSKE RAZMERE.

(Konec.)

V —, Mexico City, so tudi druge v istem razmerju in druge tudi v bolnišnicah. V Celaya in Mexico City sem videla mnogo takih, katere so se morale pridružiti rudečemu križu in kot take so bile sužnje, niso pomagale bolnim, le vojaki so jih pridržali in ravnali z njimi, kakor lastnimi ženami. Večkrat jih potem vržejo na cesto, potem ko jih prisilijo, da tako žive, nekateri ubijejo, kakor bi bile živina.

In duhovščina! Koliko trpe božji služabniki? Očeta — in — (sedaj v Zdrženih Državah) lahko povesta. Obdoli so ju na smrt, ker sta bila načelnika dobrotelnih družb. Veliko so jih postrelili, kateri so imeli posestva so jim to vzeli, duhovnike pa pregnali. Vsi so bili izgnani iz Guadalaraja. Odpotovati so morali v živinskih vozovih. Spremljala jih je burlesk godba in mučenje. Čez osem dni so morale redovnice oditi in, hvala Bogu, ženske so bile dovolj pogumne, da so nabrale kamenja, da bi ga metale na nje, če bi bili začeli igrati burlesk pri njihovem odhodu.

Duhovniki v Torreón in Zacatecas so se morali odkupiti s \$100,000 in so bili prisiljeni tlakovati ceste. Mnogi so bili prisiljeni pridružiti se vojakom, nekateri pa so bili vstreljeni. Nazadnje so jih pregnali, ne da bi jim bili

dovolili vzeti s seboj kaj denarja ali oblike.

Duhovniki v Queretaro so bili dejani v ječe, naložila se jim je težka denarna kazen, potem so bili pa izgnani. Veliko duhovnikov je v kazniščih v Mexico City, drugi so strežniki. Ko jih izpuste, morajo iti brez obleke, veliko se jih mora obleči v žensko obleko, da morejo oditi. V več mestih so jih zaprli k nesramnim ženskam in jim grozili s smrtjo, če bi se obotavljali.

Kot plašče pod sedlom in za okrasje na konju sem videla mašne plašče, stole, maniple, pasove pluviale in oltarne prte. Ženske so nosile velike plašče, ki se rabijo pri blagoslovu, roralia pa rabijo za robce. Svete posode so čudovito onečastili. Najprej so pili iz njih, potem so jih vojaki rabili za nočne posode, potem so jih pa zagnali na cesto. V nekaterih mestih so posode požgali, hostije pa razmetali po tleh. Vojaki so jih božjeropno jedli ali pa, kakor že rečeno, dali konjem. Sohe so rabili za tarče, dokler niso padle na tla. Nekateri se rešila, ker sem povedala poveljniku, da raje zgorn pred Božjo Materjo. Najboljše skulpture so poslali v muzej. Cerkev Del Carmen so hoteli spremeniti v plesno dvorano; če so to storili, ne vem. Po drugih cerkvah so tudi streljali v Kristusove podobe.

Na cesti od — v Mexico City sem našla sedem redovnic, katere so vprašale za bolnišnico za matere; četudi so tajile, da niso redovnice, jih je njihov govor izdajal. Pripovedovale so mi, kako so šle z gor, kjer so jih pridržali revolucionarji. Nisem jih mogla potolažiti. Rekle so, da so že zavržene od Boga in v takem obupnem položaju so že klele ure, ko so naredile obljubo.

Vse te strašne reči so me prisilile, da sem bežala v — s sedmimi redovnicami, katerih prednica sem bila, da jih spravim na varno in odpeljem iz preganjanja, katerim so bile mnoge podvržene.

Bogu prepustim izpolnenje Njegove svete volje in Ga prosim, da odzdravi težave mehiške ljudovlade in ohrani predsednika Zdrženih Držav, da odvrne številne nadloge od Mehike." V tem pismu še pripoveduje, kako se je skrivala pred ogleduhi. Po trikrat na dan je morala menjati stanovanje in spati na tleh.

Neko drugo pismo, zaprišeženo po nekem generalnem vikarju se glasi: "Nek duhovnik ravnoiste škofije — je bil zaprt v sobo z nesramno žensko. Potem so zlobno govorili o njem in ga sramotilno postavili pred 'vojni zbor' in ga obsodili k smrti na grmadi. Obsodbe sicer niso izvedli, pač pa je duhovnik znozel in se ni zavedel tri dni. Potem so ga prepeljali v — in izpustili."

Neko drugo zaprišeženo pismo pravi, da so vojaki delali po oltarjih, kar se niti pisati ne more. Potem so napravili to v svete posode in prisilili duhovnike, da so pili iz njih. To je samo nekaj žalostnih zgledov. Temu podobne reči se gode po celi Mehiki, le da naniso kmalu prišle.

Spodobnost ne pripusti, da bi več povedali. Tudi, kar je tu povedane, je bilo težko zapisati, pa naj pride resnica na dan. Morda pride kaj dobrega iz tega, ko to zvedo pravi možje.

Francija, Mehika ti je odvzela krono. Padel je Robespierre z vso krvočelnostjo in Mehika nosi včenez nesramnosti. Ali bomo toraj še verjeli Villovim zastopnikom? Kdor je tako dobrodušen in tudi vsakdo drugi naj bi si naročil knjigo "The Book of Red and Yellow". Stane samo 15c. pri "The Catholic Church Extension Society, McCormick Building, Chicago, Ill." Tam bo našel vse podrobnosti o Mehiki. Naj še omenim, da so vsa zaprišežena pisma v Chicagi na razpolago pravim možem.

Naj skoncām z "Americo", dne 12. septembra: "Zamolkel in zalosten klic prihaja od trpečega ljudstva. Može in žene so v smrtnem boju in prosijo pomoči. Niso bojazljivi, ampak žrtve preganjanja. Niso mehkužni, ki se oblačijo v škrlat in drage tkanine. Trdo je bilo vse njihovo življenje, življenje v delu, molitvi in trpljenju. Vzgojeni so bili v šoli trpljenja. Vsega so navajeni, samo nečloveškega trpljenja."

JUGOSLOVANSKO VPRAŠANJE.

Ljubljanski "Slovenec" z dne 31. julija 1913 je pod gorenjim naslovom prinesel sledeči uvodnik, ki je veležanimiv zlasti danes, ko se toliko govori in razpravlja o tem prečem vprašanju. Uvodnik se glasi: Stepan Radič, vodja hrvatske kmečke stranke, je objavil v ugledni dunajski gospodarski reviji "Der oesterr. Volkswirt" sledeči članek, ki ga vsled njegove aktualnosti prinašamo v predvidu: "Ako se v Avstro-Ogrski razmotriva o hrvatskem vprašanju, vpošteva se mnogo premalo njegov mednarodni pomen, iz česar izvirajo mnogoterne zmore, posebno kar se tiče razmerja Rusije do jugoslovanskega vprašanja. Trije značilni spomini naj služijo za uvod.

Bilo je koncem leta 1897., ko sem obiskal v Parizu odličnega francoskega diplomatskega pisatelja, Emile Bourgeois. Presenečen sem bil nekoliko vsled njegovega nepričakovanega pozdrava: "O, Vi ste Hrvat! Prišel sem ravnokar s potovanja ob Vašem primorju in dalmatinski obali ter sem očaran od velike perspektive, ki se odpira Vašemu narodu in Vašim deželam. Odkrito povem," je nadaljeval Emile Bourgeois, "jaz sem mislil, da je vsa vzhodna obal Jadranskega morja italijanska; to poletje nas je pa šlo sto Francozov samo radi tega tja, da se osebno prepričamo, če imajo naši italijanski bratje z Apenina prav ali ne, ko zahtevajo od nas, Francozov, da se mi v imenu narodnega principa potegnemo zanje tudi onstran Adrije. Kako smo bili torej presenečeni, ko smo našli v Italiji po celi Dalmaciji le malo površino plast italijanskega življa. Peljali smo se nato na otoke, v pripriljanju, da bo tam za Italijane ugodnejše. No, tudi tam smo našli "Element croat le plus pur". In če bi, dragi moj prijatelj, Hrvati ne imeli drugega, kakor le to zemljo in bi eksistirali samo v Dalmaciji in nikjer drugod, bili bi za Francijo eden najvažnejših faktorjev za njeno politiko v Sredozemskem morju."

Sedem let pozneje se je izrazil proti meni tedanj zunanji minister in poznejši srbski poslanik v Sofiji, Sveta Simić takole: "Prihajam iz Londona, kjer sem bil v posebj misiji krajja Petra. Govoril sem z zunanjim ministrom Balfourom, ki mi je čestital k mojemu naziranju, da so Srbi in Hrvati en narod in da je ožje sporazumljenje z njimi, kakor oho Srbov z Bulgari, potrebno." Dobesedno je Balfour nato nadaljeval: "Če bi bili Jugoslovani edini, bi Anglija ono diplomatsko in finančno podporo, ki jo sedaj daje in jo je dajala Turciji, Jugoslovonom naklonila, ker bi tvorili združeni Jugoslovani v evropski politiki najboljše poročstvo za mir in napredek."

Zopet šest let potem, v marcu po aneksijski Bosne in Hercegovine, sem govoril z odličnimi Rusi v Petrogradu o tedanji kritični napetosti med Avstro-Ogrsko in Rusijo ter tudi o bojevitnem razpoloženju v Srbiji. Naenkrat se je oglasil eden izmed navzočih generalov: "Najboljše bi bilo, da Rusija prekine slavofilno politiko in s pomočjo Ogrov, Rumunov, Turkov in Grkov v šahu drži Avstrijo, kakor tudi Bulgare in Srbe disciplinira, kajti kar počno ti bratci, je marsikdaj preveč."

V vseh treh državah tripelcentente veljajo združeni Jugoslovani kot važen faktor, ki se ga mora vsekar vpoštovati. Tudi najodličnejši nemški avtorji so prepričani, da Jugoslovani vsled svojega etnografičnega sorodstva, številno 15 milijonov, teritorija, ki ga zasedajo in ki je dokaj večji nego Italija, kakor tudi vsled svoje geografične lege ob petero morjih — Črnem morju, Marmarskem, Egejskem, Jonskem in Jadranskem — ne morejo biti niti za Rusijo niti za Nemčijo gnojilo, marveč da bodo tvorili, enkrat v notranjosti združeni, mogočen faktor evropske kulturne celokupnosti. Povsod srečamo jugoslovansko vprašanje; tako v spominih Crispjjevilh, kjer beremo, kako je mogel ta nepremagljivi italijanski premier zainteresirati nemškega cesarja za italijanske šole v Istri, to-rej proti Hrvatom in očitvidno v zvezi s širšimi in važnejšimi političnimi načrti in cilji.

Skratka, važnost jugoslovanskega vprašanja, kot problema, ki se tiče nacionalno in geografično dobro omejenega ljudstva s samostojnim življenjem, uvidevajo v Parizu in Londonu, Berlinu in Rimu, celo tudi v Petrogradu. Pravim celo v Petrogradu, ker bi tukaj, kakor gori omenjeno, prevladovala misel, da je treba Jugoslovane najprej disciplinirati s pomočjo njih neslovanskih sosedov. Čudno je, da je istega naziranja precej avstro-ogrskih politikov in diplomatov, ki tudi hočejo, da se mora Hrvate in Srbe vsaj "strogo držati". V sedanjem času velikih gospodarskih problemov, ki jih narodnostna, socialna in politična vprašanja zamotavajo, ni dvomiti, da leži pomen Jugoslovanov za Francoze, Angleže ali Nemce na trgovskem polju. Tega pravilnega stališča ne vti-devajo v Petrogradu skoro nič, v Budimpešti slabo, na Dunaju pa sploh ne. Tu je težkoča današnjega položaja.

Nasprotje monarhije do Hrvatov izvira predvsem odtod, da se ustvarjajo tam sovražniki, kjer je in bi še lahko imela najboljša prijateljstva. Še pred nedavnim časom je živila v Jugoslovanski monarhiji historično-politična, to se pravi gospodarsko-kulturna ideja, da morajo pripadati velikemu podonavskemu cesarstvu, "carevini". Dunajčani, Budimpeščani ali Pražani nimajo pojma, kako očarljivo zveni ime Dunaja, Budimpešte ali Prage na Balkanskem polotoku. Vse ruske osvobojevalne vojne niso mogle vpliva "carevine" izbristati. Ruski car je kot "veliki car" zelo popularen in Rusi kot starejši in močnejši bratje tudi, ali vpliv dolgih stoletij, ko je avstrijski orol lovil in premagal polmesec, ko je skoro postala resnica velika misel princa Evgena, vpliv stoletnega bivanja kot sosedih krščanske veselije in edinega katoliškega cesarstva požene globoke korenine v narodovi duši, posebno ko vidi narod svojega ljubljeneč junaka bana Jelaičiča bojevat se za to cesarstvo. Pot je bila uravnana, vsa imponderabilia, kar se ne da tehtati, pa največ odvaga, vse je bilo za podonavsko cesarstvo.

Danes se je to vse izpremenilo, da si

Zveza Katoliških Slovencev V AMERIKI (SLOVENIAN CATHOLIC LEAGUE)

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill.
Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave. Brooklyn, N. Y.
Blagajnik:.....Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Odborniki: G. J. Stefančić, g. Frank Nemančić, Rev. Jakob Černe.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

—Ali hočete imeti loto in svoji družini? Ako imate par stotakov Vam jaz prosim, da se s skrbim vse, ker imam veliko lot in lotarij terih sem pripravljen postaviti hišo po vašem okusu. Oglasite se pri moji P. R. Bannon, 701 N. Broadway, Joliet, Ill.

JEDEN AKER ZADOSTUJE. Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravite sem vam prodati jeden akor ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden akor zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotom. Ako si sedaj postavite hišo, prihranite najemnine kar vam bo veliko korist na stara leta. Blizu ulične železnice. Za podrobnosti pošljajte

GEORGE WARNER YOUNG, Woodruff Bldg., Joliet, Ill.

Oba telefona 215. WERDEN BUCK, 511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši cement, apno, tu dobite najboljši CEMENT, NO, ZMLET KAMEN, OPEKAR, VODOTOČNE ZLEBOVE, vse kar spada v gradivo. MEHAK IN TRD PREMOM, Chicago Phone 225.

MARTIN ZAGAJ, Gostilna, Moen Ave. :: Rockdale, Ill. Vljudno vabi vse rojake, Slovence, Hrvate, v svojo gostilno sredi Rockdala. VSI DOBRO DOŠLI!

E. H. STEPANOVICH, edini hrvatsko-slovenski pogrebnišči, 9251 E. 92 St., S. Chicago, Ill. Tel. S. Chicago 1423. Rent. tel. S. Chicago 1606. Ambulanci in kočije, ter avtomobili za vsako prigodo in vreme.

Geo. Svetlečić, PRVI SALUN, ONKRAJ MOSTA, Chicago Telephone 3868.

107 RUBY STREET, JOLIET, ILL. DOBRODOŠLI!

POZORI! POZORI! SPOMLADNE IN LETNE OBLEKE. Čedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo obiskovalcev.

Velika zaloga najmodernejših klobukov in kap vseh velikosti. Posebno velika zaloga trpečnih klobukov in visokih in nizkih za moške, ženske in mladino. Mi imamo najlepše srajce, krawate, kolare itd. Vse naše blago jamec, ter povrnemo denar, ako ni v popolni zadovoljnost. Z vsakim nakupom dajemo 4 odsto vredne znamke ali pa register tiskane izvzemši na obekah delanih po meri. Vaši naklonjenosti se pripomemo "Prva Slovanska Trgovina" na severni strani mesta. Frank Jurčić, 1061 N. Chicago St., JOLIET, ILL.

* Radič trdi to celo o Slovincih, toda v tem oziru pisatelj nemško nevarnost zelo podcenjuje.

Društvo sv. Družine

(HOLY FAMILY SOCIETY)
V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.
Vstanovljeno 29. novembra 1914. Sedež: Joliet, Ill.

GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD."
"VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik..... George Stonich, Joliet, Ill.
Podpredsednik..... John N. Pasdertz, Joliet, Ill.
Tajnik..... Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapisnikar..... Ant. Nemanich, Jr., Joliet, Ill.
Blagajnik..... John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastelo, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovčič, Mount Olive, Ill.
3. Josip Težak, Joliet, Ill.

Glasiło: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljkatve se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

D. S. D. sprejema moške in ženske za ude v Podružnice iz vseh krajev od 16. do 55. leta. Ob pristopu plača vsak član(ica) en dolar v rezervni sklad. IZPLAČUJE SMRTNINE \$250.00 ali \$500.00 dedičem umrlega člana. Popolno vsoto takoj po sprejemu in sicer še isti dan, ko so vse tozadevne listine v redu in sprejete v gl. uradu.

IZPLAČUJE ODŠKODNINE, katere je deležen vsak član(ica), in sicer: Za popolno izgubo vida na enem očesu vsoto \$100.00; za popolno izgubo vida na obeh očeh vsoto \$250.00; za izgubo ene roke nad zapestjem vsoto \$100.00; za izgubo obeh rok nad zapestjem vsoto \$250.00; za izgubo ene noge nad členkom vsoto \$100.00; za izgubo obeh nog nad členki vsoto \$250.00;

za izgubo najmanj štirih prstov in dlani ene roke vsoto \$50.00; za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi in stopalo vsoto \$50.00; za zlomljeno hrbtnico, če je ud za vedno nezmožen za vsako delo vsoto \$100.00.

IZPLAČUJE ZA OPERACIJE, česar je deležen vsak član(ica) in sicer se izplača vsota \$50.00 za enkratno operacijo na slepiču (appendicitis) in za enkratno operacijo na kili (bruch) ali vtrganjem.

Za poškodnine in operacije se ne pobira rednih mesečnih asesmentov, temveč razpiše gl. tajnik na vse članice(ice) primeren asesment kadar je treba izplačati poškodnine ali operacije za ta sklad, da se pokrijejo poškodnine in izplačila za operacije.

Član(ici), ki umrje na posledičah poškodbe ali operacije tekom 30 dni po poškodbi ali operaciji se izplača le posmrtnina, ako živi delj kot 30 dni se izplača operacija ali poškodnina in posmrtnina.

Vsak član(ica) je deležen vseh dobrot in pravic (po dne 1. maja 1915), ki jih daje D. S. D. takoj ko je bil pravilno sprejet v katero Podružnico in D. S. D. Poleg tega plačujejo Podružnice bolniško podporo.

Član(ice) plačajo sledeči asesment z ozirom na starost ob pristopu in z ozirom na vsoto zavarovalnine:

Razred.	Za \$250.00:		Za \$500.00:		
	Starost.	Asesment.	Starost.	Asesment.	
1	16-20	18c	1	16-20	35c
2	20-25	20c	2	20-25	40c
3	25-30	23c	3	25-30	45c
4	30-35	25c	4	30-35	50c
5	35-40	28c	5	35-40	55c
6	40-45	32c	6	40-45	63c
7	45-50	38c	7	45-50	75c
8	50-55	45c			

Poleg tega plača vsak član(ica) še 5c na mesec za stroške.

ZAPISNIK

I. glavnega zborovanja Društva sv. Družine v Zjedinjenih Državah Severne Amerike.

Kakor je začetni oz. začasni predsednik Geo. Stonich naznanil smislom odredbe, se so zbrali odborniki in zastopniki Prvega gl. zbora D. S. D. v primerno okrašenih dvoranah šole sv. Jožefa v Jolietu, Ill., ob 8. uri zj. na velikonočni ponedeljek dne 5. aprila 1915, odkoder so skupno odkorakali v cerkev sv. Jožefa, kjer se je ob 8. uri začela slovesna pesa sv. maša na čast patronom naše organizacije in za razvoj, rasti in procvit Društva sv. Družine.

1. seja dne 5. apr. 1915.

Točno ob 9. uri zj. otvori 1. seja prvega gl. zborovanja D. S. D. br. predsednik Geo. Stonich s primernim nagovorom glede ustanovitve te nove organizacije. Navajal je potrebe take organizacije in nje koristi in dobrote, katere namerava D. S. D. deliti vsem onim, ki so ali še le bodo postali član(ice). Omenil je tudi vsestransko lep začetek in napredek D. S. D.

Klical je končno vsem zborovalcem: Dobrodošli! Delujte složno za večji razvoj, rasti in procvit te nove organizacije, da se uresniči nje dober namen po geslu: "Vse za vero, dom in narod" in: "Vsi za enega, eden za vse."

Tajnik Jos. Klepec čita imena odbora in zastopnikov:

Predsednik: George Stonich;
podpredsednik: Stephen Kukar;
tajnik: Josip Klepec;
zapisnikar: Anton Nemanich, Jr.;
blagajnik: John Petric;
reditelj: Frank Kocjan;

nadzorniki: Anton Šraj, Jr., Nicholas Vranichar, Jos. M. Grill.

Za društvo št. 1, Joliet: John Kren st., John N. Pasdertz, Simon Šetina, Stefan Stanfel, Anton Šraj st., Anton Nemanich st., Anton Pasdertz, Joseph Težak, Matt Vidmar.

Za društvo št. 2, Mount Olive, Ill.: Anton Trgovčič.

Za društvo št. 3, La Salle, Ill.: Anton Kastelo.

Za društvo št. 4, Bradley, Ill.: John Stua.

Za društvo št. 5, Ottawa, Ill.: John Illinich.

Prisotni so vsi razun zapisnikarja, 3. nadzornika, del. Stanfel, Nemanicha in Illinicha, ki so na to jutro na nujnem oprasku.

Na mesto zapisnikarja se izvoli začasnim zapisnikarjem br. J. N. Pasdertz.

Del. A. Pasdertz se je oprustil od seje radi nujnega opraska.

Predsednik Stonich da svoje poročilo o delovanju od ustanovitve D. S. D. Del. Trgovčič predlaga in del. Vranichar podpira, da se poročilo predsednika vzame na znanje. Sprejeto.

Podpredsednik Kukar poroča o svojem delovanju, kar se na predlog nadz. Vranichar, podpirano po del. Kastello vzame na znanje.

Tajnik Klepec poroča, kot sledi: Slavnj Prvi Gl. Zbor D. S. D.!

Najprvo Vas vseh, kot tajnik te sl. organizacije, najiskrenejše pozdravljam, ter Vam kličem: Dobrodošli! Bog naj blagoslovi Vaše delo, da bi rodilo obilen sad za naš narod.

Dne 25. listopada, 1914 (na dan sv. Katarine), se je zbrala desetorica rojakov, ki so: 1. Geo. Stonich, 2. John N. Pasdertz, 3. Jernej Laurič, 4. Ant. Nemanich st., 5. John Jerman, 6. John Petric, 7. Jos. Jurjevič st., 8. Louis Wise, 9. Jos. M. Grill, 10. Jos. Klepec,

da bi se posvetovali o ustanovitvi te nove organizacije, ali nekakega društva, ki bi ne bilo pod subordincijo katere druge organizacije; temveč bi se samo razvijalo po svoji volji in programu.

Po daljšem razmotrivanju se je prišlo do prepričanja, da bi bila taka organizacija velikega pomena za naš narod in za vsestransko korist istega. Bilo je na to pri tem prvem sestanku soglasno sklenjeno, da se skliče ustanovna seja dne 29. nov. 1914 v šolski dvorani sv. Jožefa v mestu Joliet, Ill. Sklenjeno—storjeno. V nedeljo 29. nov. 1914 se je ob veliki udeležbi rojakov ustanovilo v dvoranah sv. Jožefa Društvo sv. Družine. Isto nedeljo se je vpisalo 85 udov obojega spola.

Novoustanovljeno Društvo sv. Družine si je na ustanovni seji izvolilo sledeči odbor:

Predsednik: George Stonich;
podpredsednik: Stephen Kukar;
tajnik: Josip Klepec;
zapisnikar: Anton Nemanich, Jr.;
blagajnik: John Petric;
reditelj: Frank Kocjan;

nadzorniki: Anton Šraj, Jr., Nicholas J. Vranichar, Jos. M. Grill.

Glasiło: Amerikanski Slovenci.

Na pos. seji 17. dec. je društvo določilo, da želi sprejemati Podružnice.

Potom lista Amerikanskega Slovenskega se je ustanovitev naznanila med svet in že 1. januarja 1915 so rojaki in rojakinje in Mount Olive, Ill., z dovoljenjem odbora ustanovili Podružnico šte. 2, dne 17. jan. 1915 se je ustanovila št. 3 v La Salle, Ill., in dne 24. jan. (na praznik sv. Družine) se sta ustanovili dve, šte. 4 v Bradley in št. 5 v Ottawa, Ill.

Čast mi je na tem mestu omeniti, da sem predsedoval pri ustanovitvi v La Salle in tudi pri ustanovitvi v Bradley

in Ottawa. Posebno me veseli in sem ponosen, da sem zadnjima predsedoval isti dan, dasi sta mesti Bradley in Ottawa nekako 300 milj oddaljena z obratnim potovanjem.

Do 31. marca 1915 se je vpisalo 532 udov. Vsak je vplačal \$1.00 pristopnine.

Do 31. marca se je prejelo pristopnine \$532.00, mesečnega asesmenta \$314.75 in za marec za stroški sklad \$36.30. Skupna vsota, ki pripada glavnj blagajni je znašala do dne 31. marca \$883.05.

Stroški so bili doslej malenkostni. Umrl je br. A. Dežman od št. 3 v La Salle, ki je kot ud v dobrem stanu deležen polovice smrtine. Umrl je tudi Rev. J. Kranjec, ki je vplačal le pristop.

Organizacijō je treba inkorporirati smislom postavbe države Illinois, a to se ne more izvršiti brez pravil, zato je sklican ta prvi gl. zbor, da ukrene vse potrebno in sestavi ustavo in pravila.

Na tem mestu izrekam svojo najiskrenejšo zahvalo vsem cenj. ustanovitvitem je naše nove organizacije, odboru in članom in članicam, za složno in skupno delovanje. Zlasti se vsem zahvaljujem za skazano mi vstransko zaupanje, posebno pri ustanovitvi Podružnic.

Danes stoji naša mlada organizacija Društvo sv. Družine, kakor mlada lipa sredi zelenega loga. Okoli nje se zbira nad pol tisoča broječa množica našega dobrega ljudstva, kakor čebelice okrog pomladnih cvetov.

Danes smo se tukaj zbrali, kot zastopniki te množice, članov in članic naše organizacije, da naredimo načrt in program za nadaljno delovanje in za večji razvoj in procvit slavnega Društva sv. Družine. Na nas je ležeče ali bo temelj in program dober in napredek in procvit zagotovljen.

Nad pol tisoča udov in stotine in tisoči onih cenj. rojakov in rojakinj, ki bodo postali udje naše organizacije imajo svoje oči obrnjene na ta naš prvi gl. zbor.

Da se vtemelji med narodom pravo zaupanje v našo organizacijo je treba, da pokažemo s sklepi na tem prvem gl. zboru, da je naš namen in želja resno delovati po našem geslu: Vse za vero, dom in narod, ter: Vsi za enega in eden za vse.

Konečno kličem: Živi, rasti, cveti in se množi slavno Društvo sv. Družine! Bog živi naš slavnj prvi gl. zbor in blagoslovi naše delo!

JOS. KLEPEC, I. tajnik.

Del. Trgovčič predlaga, da se vzame poročilo tajnika na znanje, podpira del. Stua. Sprejeto.

Blagajnik Petric poda svoje poročilo, ki se na predlog del. Štua, podp. od del. Težaka, vzame na znanje.

Nadzornik Šraj poroča v imenu nadzornega odbora o napredku financ D. S. D. Nadz. Vranichar predlaga, da se vzame to poročilo na znanje, podp. del. Kastello. Sprejeto.

Na opombo predsednika Stonicha, da se pri tej seji razpravljajo le manj pomembne zadeve, ker je nekaj zborovalcev radi opravkov odsotnih, ponovi to del. Stua v obliki predloga, podp. del. J. Stua. Sprejeto.

Nadz. Vranichar predlaga, da se pre- rana smrt br. A. Dežmana in Rev. J. Kranjca, ki je bil imenovan I. duh. vodjem D. S. D., vzame v sozbalno nastojanje s tem, da vsi zborovalci vstanjejo raz sedežev; podp. del. Kastello. Sprejeto in storjeno.

Tajnik Klepec pokaže vzorec novih znakov D. S. D. in pove pogoje, nakar se začne kratka debata.

Nadz. Vranichar predlaga in nadz. Šraj podpira, da se znaki kupijo. Sprejeto.

Del. Trgovčič predlaga, da naj bo na znakih skrajšano ime D. S. D. od zgoraj, v sredi slika sv. Družine in spodaj letnica ustanovitve, ter da naj bodo zlate črke, podpira del. Štua. Sprejeto.

Del. Štua predlaga, da se naj prodajajo znaki po 25c kos, kar bo morebitnega dobička pri prodaji naj se pripise v stroškin sklad; podpira del. Trgovčič. Sprejeto.

Del. Trgovčič predlaga, da se naj naroči za začetek en tisoč znakov, potem pa koliko jih bo treba, podp. del. Štua. Sprejeto.

Tajnik Klepec omenja, da si mora D. S. D. omisliti certifikate ali policies, nakar se vname živahna razprava.

Del. Trgovčič predlaga, da naj se naročijo certifikati v lepi obliki in da naj bodo tiskani v slovenskem in angleškem jeziku; podpira del. Šraj st. Sprejeto.

Del. Trgovčič predlaga, da se naj izdelajo tudi listine za razpis mes. asesmentov in druge potrebščine, in da naj vse potrebščine preskrbi odbor. Podpira del. J. N. Pasdertz. Sprejeto.

Del. Štua predlaga, da naj imajo zborovalci med vsako sejo 15 minut odmora; podpirano vsestransko in sprejeto.

Odmor 15 minut ob 10. uri 15 minut.

Ob 10. uri 30. min. se seja nadaljuje. Del. Trgovčič predlaga, da naj se vršijo seje konvencije od 8. do 12. zj. in pop. od 2. do 6. ure, s 15 minut odmorom med vsako sejo. Podp. del. Štua. Sprejeto.

Del. Šraj st. predlaga, da se naj zboruje tudi zvečer, ako potreba.

Del. Štua predlaga, da naj pošlje konvencija brzojavni pozdrav predsedniku Zdr. držav in guvernerju drž. Illinois. To naj izvrši tajnik. Podpira del. Kren. Sprejeto.

Predsed. Stonich omeni glede inkorporacije.

Tajnik Klepec stvar razjasni. Nadz. Vranichar predlaga, da naj odbor stori vse potrebno, da se D. S. D. inkorporira v državi Illinois.

Del. Trgovčič podpira in obenem pridene, da naj bodo podpisani na prošnji za charter itd. začetniki te organizacije z odborom. Sprejeto.

Pogovor glede pravil za organizacijo. Tajnik poroča, da je pripravil spis ustave in pravil, ki se bo čital točka za točko, ko to pride na dnevni red.

Nadz. Šraj predlaga, da se za začetek natisne en tisoč pravil; podp. del. Šetina. Sprejeto.

Del. Šetina vpraša o različnih cenah za pravila. Tajnik omeni, da na ceni ni veliko razlike, če se jih tiska par sto več ali manj.

Predsed. Stonich poroča, da je predsednik Amer. Slovenca obljubil oglaš D. S. D. za letos brezplačno. Na predlog del. J. N. Pasdertz, podp. od del. A. Šraj, to vzame 1. gl. zbor hvaležno na znanje.

Nadz. Šraj ml. predlaga, da se naj vse tiskovine naroči pri Amer. Slovencu, pod pogoji da bodo cene zmernje; podpira del. J. N. Pasdertz. Sprejeto.

Del. Kastello vpraša glede regalij. Pojasni se, da to spada v zadeve Podružnic.

Nadz. Vranichar predlaga, da se naj tiska zapisnik zborovanja v obliki brošure in v tolkih izvodih, da dobi na sejah Podružnice vsak član(ica) en izvod. Podpira podp. Kukar. Sprejeto.

Podpreds. Kukar predlaga, ker je ravno poldan, da se naj odmoli "Angeljsko češčenje" in zaključji 1. seja; podpirano in storjeno.

Predsednik Stonich zaključji 1. sejo ob 12. uri.

J. N. PASDERTZ, zač. zapisnikar.
GEO. STONICH, predsednik.

2. seja dne 5. aprila 1915.

Predsednik Stonich otvori 2. sejo ob 2. uri pop.

Odbor je povabil na sejo začasnega župnika fare sv. Jožefa v Jolietu, Rev. J. Plevnik.

Predsed. Stonich naznani, da želi Rev. Plevnik poseti zborovanje, kar se vzame v prijazno naznanje.

Reditelj Kocjan privede Rev. Plevnika pred zborovalce in predsednik ga predstavi.

Na to opravi Rev. J. Plevnik otvoritveno molitev.

Po molitvi je župnik pozdravil zborovalce v imenu fare sv. Jožefa in jih v primernem govoru navduševal za katoliško stvar, podpore organizacije, ter jih spodbujal, da naj delujejo po geslu: "Vse za vero, dom in narod".

V imenu zborovalcev se je predsednik Stonich zahvalil župniku za poset. Zborovalci so ustali raz sedežev in častiti gost je v spremstvu reditelja zapustil dvorano.

Zač. zapisnikar J. N. Pasdertz čita zapisnik 1. seje in del. Štua predlaga, da se zapisnik potrdi, del. Kastello podpira. Sprejeto.

Predsednik Stonich čita povabilo od Društva sv. Genovefe v Jolietu, ki yabi zborovalce na svojo veselico, katero priredi nočoj. Na predlog del. J. N. Pasdertz se vabilo dr. sv. Genovefe vzame v prijazno naznanje.

Tajnik Klepec čita imena zborovalcev, ki so navzoči razun 3. nadz. in del. Stanfel in Illinich.

Predsednik naznani, da se začne čitati pravila. Omeni, da so pravila postavljena po odboru in da naj zborovalci dobro poslušajo in pazijo na vsak stavek vsake točke in če želi kateri, da se kaj doda, premeni ali črta naj se oglasi in če želi, da se vsi strinjamo z onimi stavki, točkami in členi kakor so pisani.

Del. Trgovčič stavi predsednikovo naznanilo oziroma nasvet v obliki predloga; podpira del. Kren. Sprejeto.

Del. Trgovčič predlaga, da vsi oni član(ice), ki so se vpisali pred dnem 5. apr. 1915 si smejo zvišati zavarovalnino na \$500.00, ako so zdravi in če se zglasijo do 20. maja 1915, četudi so prestopili 50. leto, a od tega dne pa nad 50 leti tudi ne sme zvišati zavarovalnino in nov ud, ki je prekoračil 50 leto se ne sme zavarovati za več kot \$250.00. Del. Težak podpira. Sprejeto.

Del. Štua predlaga, da se naj računna vstopnina za \$250.00 le 50c, a za \$500. pa \$1.00. Ni sprejeto.

Del. Kren predlaga, da naj vsak član(ica) plača ob pristopu le \$1.00 bodisi da se zavaruje za \$250 ali \$500, katera vsota se naj vložji v rezervni sklad. Podpira del. Težak. Sprejeto.

Nadz. Vranichar predlaga, da se sme zopet sprejeti vsak radi neplačila suspendan član(ica) le tekom 30. dni brez zdrav. spričevala. Podpira del. Šetina. Sprejeto.

Del. Nemanich predlaga, da se naj sprejema v D. S. D. tudi posamezne člane in da naj Podružnice sprejemajo kandidate iz drugih krajev kjer ni Podružnice, če kandidat pride na sejo ali ne. Glavna stvar bodi spričevalo in plačilo. Podpira del. Šraj. Sprejeto.

Del. Nemanich predlaga, da naj bo vsak član(ica) v dobrem stanu deležen(a) vse posmrtnine, poškodnine in za operacijo takoj ko je pravilno sprejet(a) v Podružnico. Podpira del. Stua. Sprejeto.

Predsed. Stonich zaključji 2. sejo ob 6. uri zv. z navadno molitvijo.

(Dalje prih.)

DRUŠTVO SV. DRUŽINE

(Holy Family Society)

Podružnica št. 1, D. S. D. v Joliet, Ill.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod."
"Vsi za enega, eden za vse."

Odbor:

Predsednik..... George Stonich.
Podpredsednik..... Stephen Kukar.
Tajnik..... Jos. Klepec.
Zapisnikar..... Anton Nemanich Jr.
Blagajnik..... John Petric.
Reditelj..... Frank Kocjan.

Nadzorniki:

Anton Šraj, Jr., 1109 N. Broadway.
Nicholas J. Vranichar, 1215 Summit St.
Joseph M. Grill, 1208 N. Broadway.

To društvo sprejema v svojo sredo može, žene, fante in dekleta od 16. do 55. leta. Tudi deco od 5. do 15. leta v otroški oddelek. Pristop \$1.00 za odrastle; 25c za deco.

Ta Podružnica izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsak delavni dan za 50c na mesec.

Izplačuje zavarovalnino, poškodnino in za operacije, za plačila, kakor kaže oglaš gl. urada.

Kdor želi pristopiti naj se oglasi pri tajniku; ako mu ni mogoče priti, naj piše za podrobnosti.

To je eno največje slov. društvo v Ameriki in menda ima najugodnejše postavbe v vsakej zadevi, zato ne bo nikomur žal, če postane član(ica). Pristopite, če ste že v katerem društvu ali ne.

Pri tem društvu ni nepotrebnih postav. Edino kar se zahteva je, da vsak ud plača svojo mesečnino. Kazni in drugih nepotrebnosti ni nobenih in tem društvu. It-w-f

Čista kri

je zelo potrebna, ako se hoče vzdrževati zdravje. Je torej zelo važno, da se kri vzdržuje v zdravem stanu in kolikor mogoče brez nečistosti. Sedaj je čas, da si očistite kri s pomočjo Severrovega Kričistilca (Severa's Blood Purifier) in s tem preprečate razne grede kožne opahke, kateri nastanejo vsled nečiste krvi. G. Edward Pivny, iz New Underwood, S. Dak. nam je pisal: "Oprostite mi, ker Vam nisem preje pisal in naznanil, da mi je Severov Kričistilec veliko pomagal. Z veseljem ga bom priporočal vsem, ki ga potrebujejo." — Cena \$1.00. V vseh lekarnah. Vprašajte po njem po imenu ne vzemite nadomestitev. Ako ga ne morete dobiti, naročite ga od nas. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. Apr. Tues.—Adv.

Tolažba.

Postrešček: "Prekleta je bil težak ta kovček!"
Profesor: "Zadovoljni ste lahko, da ste se spotili. Vi ne veste kako je to zdravo."

Baharija.

Hčerka: "Papa, struna mi je počila na klavirju."
Bogataš: "Kaj za to? Kupim ti nov klavir!"

Vseeno.

Izprevodnik: "Oprostite, gospod, vi imate vozni listek

Skozi pustinje in puščavo

ROMAN IZ MAHDIJEVIH ČASOV.

Spisal Henrik Sienkiewicz. Prevel dr. Leopold Lenard

(Dalje.)

Stanko se je nekoliko obotavljaval, slednjič je pa privolil. Taborišče in dim je bilo v resnici videti. King, kateremu je bilo dolgčas za Nelko, je trbil neprenehoma. V nizki travi ni bilo mogoče izgrešiti pota, o levih, pantrih in hijenah pa niti ni moglo biti govora, ker te živali iščejo plena samo ponoči. Deček je pa tudi vedel, da z nobeno stvarjo ne naredi deklici toliko prijetnosti, kakor ako pokaže, da je ne smatra več za otroka.

"Torej dobro," rekel je, "pojdi sama, toda pojdi naravnost in ne obotavljaj se med potjo."

"Ali pa zamorem natrgati teh cvetov?" vprašala je, pokazavši na grim kuso, pokrit z neizmerno množico rožnega cvetja.

"Smeš."

To reki jo je obrnil, pokazal ji radi varnosti še enkrat gručo dreva iz katere je prihajal dim taborišča in v kateri se je razlegalo Kingovo trobenje, potem je pa zavil v visoko džunglo, obračajočo soteskin breg.

Toda ni še šel sto korakov, kar se ga je polotil nek nemir. "Pa je vendar neumno od moje strani," pomislil je, "da sem dovolil Nelki hoditi sami po Afriki — neumno! — neumno! To je še tak otrok! Ne smem od nje niti za korak, ako ni pri nji Kinga. Kdo ve, kaj se zamore zgoditi? — kdo ve, če pod tem rožnim grmom ne tči kakšna kača? Velike opice bi se zamogle prikazati iz soteske in mi jo odnesti ali jo pa ugrizniti. Za božjo voljo! — naredil sem veliko neumnosti!"

In njegov nemir se je spremenil v jezo na samega sebe, obenem pa tudi v velikanski strah. Brez daljšega premisleka se je obrnil, kakor da bi ga zadelo predčustvo nesreče. Šel je naglo in držal puško gotovo na strel z ono neizrečeno ročnostjo, katero je dobil vsled neprestanega lova, ter korakal med bodečimi akacijami brez najmanjšega šuma, popolnoma kot panter, kadar se prikrade ponoči k čredi antilop. Čez trenotek je dvignil glavo iz visokega rastlinja, pogledal — in okamenel.

Nelka je stala pod grmom kuso s pred sabo iztegnjena ročica; rožno cvetje, katero je izpustila iz strahu, je ležalo pri njenih nogah, v oddaljenosti kakšnih dvajset korakov je pa velika, plavorjava žival lezla proti nji med visoko travo.

Stanko je natančno videl njene zelenkaste oči, uprte v kot kreda bel obraz deklice, njegovo ozko glavo s tesno k nji ležicimi ušesi, njegove vsled pritajene in plazeče hoje kvišku se dvigajoče lopatice, njegovo dolgo telo in še daljši rep, ki se je majal na koncu lahno, kot mački. Še trenotek — en skok, in bilo bi po Nelki.

Na ta pogled je razumel utrjeni in nevarnosti navajeni deček v prvem hipu, da ako ne postane hladnokrvn, ako ne bo popolnoma zadobil miru, samozavednosti, ako slabo ustrel in samo rani roparja, četudi ga rani smrtno, mora deklica umreti. Znal je pa tudi v taki meri zavladati sam nad sabo, da so se pod vplivom teh misli roke in noge naenkrat pomirile in bile kot persia iz jekla. Na prvi pogled je zapazil temno liso v bližini ušesa — z lahnim gibljajem je nameril nanjo s puško in izstrelil.

Pok strela, krik Nelke in kratko hropečje rjovenje se je razleglo vse v enem trenotku. Stanko je skočil k Nelki, jo zaslutil zlastnim telesom in spet pomiril na roparja.

Toda drugi strel je bil že popolnoma nepotreben, kajti strašna mačka se je raztegnila in obležala kot slamat mož, z nosom pri tleh, s krepplji zacitimi v travo, skoraj brez trepetanja. Krogla mu je odtrgala skoraj cel zadnji del glave obenem s tilnikom. Nad očesi se mu je belila krvava, raztrgana kopicca možgan.

A mali lovec in Nelka sta stala nekaj časa nepremična, pogledavala zdaj na ubito zver, zdaj nase in nista mogla izpregovoriti niti besede. Nato se je zgodilo pa nekaj čudnega. Ravno isti Stanko, ki bi bil zamogel pred trenotkom najzurnejšee strele celega sveta pripraviti v začudenje nad svojo hladno krvo in spokojno dušo, je naenkrat obledel, nogi sta se mu začeli treseti, iz oči so mu priletele solze, potem je pa prijel glavo v dlani in pričel ponavljati:

"Nelka, Nelka! Ako bi se ne bil vrnil!"

In obvladal ga je tak strah, neka taka zapoznela obupnost, da je vsaka žilica na njem zatrepetala, kakor da bi se tresel mrzlice. Po nezasičnem napetju volje in vseh sil duše in telesa je nastopil trenotek slabosti in upadlosti. Pred očmi mu je stala postava strašne zverine, kako leži z okrvavljenim gobcem in kakšni temni jami in trga Nelkino telo. Tako bi se zamoglo zgoditi in tako bi se zgodilo, ako bi se ne bil vrnil. Samo minuta, samo sekunda — in bilo bi prepozno. Ta misel mu je bila naravnost neznozna.

Končalo se je slednjič s tem, da ga je morala Nelka, ko se je zavedala od strahu, tolažiti. Mala, ljubka stvarica mu je ovila obe ročici okrog vratu, se razjokala in ga začela klicati tako

glasno, kakor da bi ga hojela vzdramiti iz spanja.

"Stanko, Stanko! Meni ni nič, poglej, da mi ni nič! Stanko! Stanko!" Slednjič se je zavedel in se pomiril šele po dolgem času. Takoj potem je prišel Kali, ki je zaslišal strel v bližini taborišča in vedoč, da bvana kubva nikdar ne strelja zaman, je pripeljal s sabo konja, da bi odnesel žival. Ko mladi zamorec zagleda ubito žival, je skočil naenkrat nazaj in obraz mu je postal pepelnat:

"Vobol! zaklificaj je."

Otroka sta se šele sedaj približala že odvrenemu truplu. Stanko doslej ni niti imel natančnega pojma, kakšna zverina je padla pod njegovim strelom. Na prvi pogled je mislil deček, da je to izvanredno veliki serval (Siva žival, velikosti risa, vrsta maček), ko ga je pa pogledal bližje, je spoznal, da ni tako, kajti ubita zverina je bila celo večja od leoparda. Njena rumena koža je bila posejana z lisami kostanjeve barve, toda glavo je imela ožjo od leoparda, kar jo je delalo nekoliko podobno volku, noge višje, tace bolj široke in velike oči. Eno oko je krogla popolnoma izbila, drugo je še gledalo na otroka, globoko, nepremično in strašno. Stanko se je prepračil, da je to kakšne vrste panter, o katerem prirodoslovje ni še nič vedelo, ravno tako kot zemljepisje nič o jezeru Bassa-Narok.

Kali je gledal nepremično z neizmernim strahom na raztegnjeno žival in ponavljal s tihim glasom, kakor da bi se jo bal zbuditi:

"Vobol! Veliki gospod je ubil vobol!"

Stanko se je pa obrnil k deklici, položil ji dlan na glavico, kakor da bi se hotel zanesljivo prepričati, da je vobol ni vzel, potem je pa rekel:

"Vidiš, Nelka! vidiš, da ako bi tudi bila že popolnoma velika, vendar ne moreš sama hoditi po džungli."

"Res je, Stanko," odvrnila je s skesanim obrazkom Nelka. "Toda s tabo ali s Kingom zamorem?"

"Govori, kako je bilo? Ali si slišala, kako se je bližal?"

"Ne... Samo s cvetov je priletela velika zlata muha, torej sem se obrnila za njo in ga zagledala, kako je lezel iz soteske."

"In kaj?"

"In obstal je in me začel gledati."

"Ali je dolgo gledal?"

"Dolgo, Stanko. Šele ko sem izpustila cvete in si pred njim z rokama zakrila obraz, se je začel plaziti k meni..."

Stanku je prišlo na misel, da ako bi bila Nelka zamorka, bi bila pograbiljena naenkrat in da mora pripisati rešitev samo začudenju živali, ki je prvokrat zagledala neznano bitje in takoj ni vedela, kaj naj bi počela.

In spet je pretresel mrz dečkove kosti.

"Hvala Bogu! hvala Bogu! da sem se vrnil!"

Na to je vprašal dalje:

"Kaj si si mislila v ontm trenotku?"

"Hotela sem tebe zaklicati, toda... nisem mogla... toda..."

"Toda kaj?"

"Toda mislila sem, da me boš ti ubranil... Sama ne vem..."

To reki je spet oklenila svoje ročice okrog njegovega vratu, on ji je pa pričel gladiti kodrčke.

"Ali se veš ne bojiš?"

"Ne."

"Moj mali Mzinu! moj Mzinu! sedaj vidiš, kaj je Afrika!"

"Da, toda ti ubiješ vsako grdo žival."

"Ubijem."

Oba sta spet pričela ogledovati roparja. Stanko je hotel njegovo kožo ohraniti za spomin, ter je velel Kaliju naj ga odere, toda iz strahu, da ne bi drugi vobso se pripilazil k njemu iz soteske, je prosil Kali, naj ga ne puste samega, a na vprašanje, če se vobso v resnici bolj boji, kot leva, je rekel:

"Lej rjovenje ponoči in ne preskočiti plota, vobso pa preskočiti podveji in ubiti mnogo zamorcev sredi vasi, potem pa vzeti enega in snesti. Pred vobso ne ubrati niti sulica, niti lok, samo čari, ker vobso ni mogoče ubiti."

"Neumnost!", rekel je Stanko. "Poglej vendar tega, če ni res ubit?"

"Beli gospod ubiti vobso, črni človek ne ubiti!", odvrnil je Kali.

Končalo se je s tem, da so velikansko mačko z vrvoj privezali h konju — in konj jo je vlekel v taborišče. Toda Stanku se ni posrečilo, da bi ohranil njegovo kožo, to pa po Kingovi krivdi, ki se je menda domislil, da je vobso hotel ubiti njegovo deklico, ter se je tako besno razsrdil, da ga celo Stankovo povelje ni moglo zadržati. Pograbil je s trobečem ubito žival, virgel jo dvakrat kvišku, potem jo je začel otepati ob drevo, slednjič jo je pa petpatal z nogami in spremenil v neko brezično maso, podobno marmeladi. Stanko je zamogel rešiti samo čeljusti, katere je z ostanki glave položil na pot, po kateri so hodile mravlje, ki so v eni uri kosti tako imenitno očistile, da ni ostalo na nobeni niti drobtinice mesa ali krvi.

XXXVIII.

Stiri dni pozneje se je vstavljal Stanko na daljši odpočitek na neki višini, ki je bila podobna nekoliko Lindejevi

gori, toda manjša in tesnejša. Istega večera je zadalil Saba po težkem boju velikega samca pavijana, katerega je napadel ravno, ko se je on zabaval z ostnki letčega zmaja, drugega po številu, kar sta jih izpustila, preden sta se odpravila k oceanu. Stanko in Nelka sta sklenila poslužiti se prebivanja na tej višini in delati vedno nove zmaje, toda izpuščati jih samo, kadar bo silen veter vel od zahoda proti vzhodu. Stanko je računal na to, da, ako tudi samo eden pride v roke Evropejec ali Arabec, mora obrniti nase izvanredno pozornost in pripomoči da jima bodo odposlali pomoč. Radi večje varnosti je poleg francoskih in angleških napisov dodajal še arabske, kar mu ni bilo težko, ker je popolnoma znal arabski jezik.

Kmalu po odhodu s tega odpočitka je naznanil Kali, da spoznava v verigi gor, katere so videli na vzhodu, nekatere vrhunce, obdajajoče veliko črno vodo ali Bassa-Narok, vendar ni bil popolnoma gotov, kajti gore so neprenehoma menjale svojo postavo, odvisno od tega, od katere strani so gledali nanjo. Ko so prekoračili ne veliko dolino, obraščeno z grmovjem kuso in izgledajočo kot rožno jezero, zadeli so na koč samotnih lovec. V nji sta bila dva zamorca, eden izmed njih bolan, ker ga je picil nitkovec. Toda oba sta bila tako divja in neumna in obenem tako prestrašena vsled prihoda nepričakovanih tujcev in tako prepričana, da ju bodo takoj zaklali, da se v prvih trenotkih ni bilo mogoče z njima ničesar pogovoriti. Šele nekaj jermenov posušenega mesa je razvezalo jezik onemu, ki ni bil samo bolan, ampak tudi sestradan, kajti tovariš mu je dajal jako malo hrane. Od njega torej so izvedeli, da leže dan pota raztresene vasi, katerim vladajo med sabo neodvisni kraljiči, potem pa se začelja okraj strme gore zemlja Fumbe, ki se razteza na zahod in na jug od velike vode. Ko je Stanko to zaslišal, mu je breme padlo s srca, v dušo je pa vsrkal novega poguma. Bodi, kar hoče, nahajal se je že skoraj na pragu dežele Vahimov.

Kako pojde dalje potovanje, je bilo seveda težko prevideti, toda deček je na vsak način lahko upal, da ne bo niti težavnejše in tudi ne daljše, kakor je bila strašna pot z nad bregov Nila, katero je pa vendar vsled svoje izvanredne iznajdljivosti srečno preстал in obvaroval Nelko smrti. Tudi ni dvomil, da jih bodo Vahimi po Kalijevem posredovanju najgostoljubnejše sprejeli in jim izkazali vsako pomoč. Spoznal je tudi že zamorec popolnoma in je vedel, kako z njimi postopati ter je bil skoraj prepričan, da bi si tudi brez Kalija zamogel z njimi pomagati.

"Veš," rekel je Nelki, "da smo od Fasode naredili že več kot pol pota, na potu pa, ki ga imamo še pred sabo, bomo pač zadevali na divje zamorec, toda ne bomo več zadevali na dervise."

"Jaz imam zamorce raje," je odvrnila deklica.

"Da, dokler veljaš za božanstvo. Iz Fayuma so me ugrabili obenem z neko deklico, ki se je imenovala Nelka, sedaj pa spremljam nekega Mzinu. Povedal bom očetu in gospodu Rawlisonu, naj te nikdar drugače ne imenujeta."

Njene oči so se pričele takoj svetiti in smejati.

"Morda bova zagledala papana v Mombassu?"

"Morda, ako bi ne bilo te vojne nad bregovi Bassa-Narok, bi bila tam hitreje. Kaj je bilo treba Fumbi, da se je v to spustil?"

To reki je pokimal Kaliju:

"Kali, ali je bolni zaporec kaj slišal o vojni?"

"Slišal. Biti velika vojna, jako velika. — Fumbe s Samburu."

"Torej, kaj bo? Kako pojdemo čez deželo Sagburo?"

"Samburu zbežati pred velikim gospodom, pred Kingom in pred Kalijem."

"In pred tabo?"

"In pred Kalijem, kajti Kali imeti puško, ki grmeti in ubijati."

Stanko je pričel premišljevat, kakšne stališče naj zavzame v prepiru med rodovoma Vahimov in Samburu ter je sklenil postopati tako, da bi vojna ne otekočila potovanja. Spoznal je, da bo njihov prihod popolnoma nepričakovan dogodek, ki bo takoj zagotovil premoč Fumbi. Treba bo samo izrabiti primerno morebitno zmago.

V vasicah, o katerih je govoril bolni lovec, so dobili podrobnejše novice o vojni. Bile so vedno natančnejše, toda za Fumbe neugodne. Mali popotniki so zvedeli, da bje odporni boj in da so Samburu pod vodstvom svojega kralja z imenom Mamba zavzeli že velik del dežele Vahimov in pridobili veliko krav. Pripovedovali so, da divja vojna zlasti na južnem kraju velike vode, kjer se nahaja na visoki in široki skali velika "bomba" Fumbe.

Ta novica je Kalija zelo uzalostila in prosil je Stanka, da bi kar najhitreje prekoračili goro, ki jih je delila od krajev, po katerih je divjal požar vojne in obetala, da bo našel pot, po kateri bodo zamogli iti ne samo konji, ampak tudi King. Nahajal se je že v dobro znanem kraju in spoznaval je z veliko zanesljivostjo vrhunce, znane mu od otroških let.

Toda pokazalo se je, da prehod ni bil lahek in ako bi ne bilo pomoči prebivalcev poslednje vasi, katere so pridobili z darovi, bi bilo treba iskati za Kinga druge poti. Toda ti so znali bolje kot Kali soteske, nahajajoče se na tej strani gore in po dvodnevnem (Nadaljevanje na 7. strani.)

The Will County National Bank
of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne uloge ter pošilja denar na vse dele sveta

Kapital in preostanek \$300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

N. W. Phone 809.

MIHAEL KOČEVAR
SLOVENSKI GOSTILNIČAR

Cor. Ohio in State Sts. Joliet, Ill.

Frank Lopartz
400 Ohio Street JOLIET

STARA GOSTILNA

NAJBOLJŠA POSTREŽBA.

W. J. BRADY
ADVOKAT.

Posojuje denar in prodaja posestve

Orpheum Theatre Building
JOLIET, ILL.

TROST & KRETZ
— izdelovalci —
HAVANA IN DOMAČIH SMODK

Posebnost so naše
"The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na

108 Jefferson Street. Joliet, Ill.

ZA Zavarovanje
proti požaru, mala in velika posojila pojdite k
A. SCHOENSTEDT & CO.
203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169
Joliet, Ill.

JOHN STEFANICH
N. W. Phone 348

—:Slovenska Gostilna:—
vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oscar J. Stephen
Sobe 201 in 202 Barber Bldg.
JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.
Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi škodbi.
Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.
Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

JOS. KUCHAR
MESNICA in GROCERIJA
SE PRIPOROČAM.
120 Moen Ave.
Rockdale, Illinois.

Garnsey, Wood & Lennon
ADVOKATI.
Joliet National Bank Bldg.
Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Metropolitan Drug Store
N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna
+ JOHNSONOV +
"BELLADONNA" OBLIŽI

REVMATIZMU, HROMOSTI, BOLESTI + KOLIKU, BOLESTI + GLENOH, NEVRAŽIJA, PROTINU, OTROPLIŠT MISC, SLABOTNEH KRŽU

SLABOSTI + GLENOH, PLUČNIH IN PRSNIH DOLEŽELI, MRAZENJU + ŽIVOTU, VNUTRU OPRESNE SRENSI, PREHLAJENJU, BOLESTI + LEDEN, BOLESTI + KRŽU, HREM KASLU

Varčevanje.

njihovem najdražjemu zakladu — zdravju —, katerega ni tako lahko najti ka-

Zdi se nam nepotrebno, da bi opozarjali ljudstvo na nevarnosti, ki pretijo dar je zgubljeno. Vendar vidimo okoli sebe kako mnogo je brezbrzihih ljudi, in zdi se, kakor da bi ljudje vabili bolezen, naddoge in smrt v svoja telesa. Varčujte s svojim zdravjem bolj kot z denarjem.

Onim, ki so zgubili trdno zdravje in je žele zopet dobiti, priporočamo

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

To naravno zdravilo sestoji iz čistega rudečega vina in zdravilnih korenin in zelišč ter je uspešno mnogokrat, ako se ga rabi kot zdravilov slučajih

ZABASANOSTI, OTRPLIH JETER, ZGUBI OKUSA, NENADNA SLABOČA, BOLEČINE DROBJA, KRČEV, ŽELODČNEGA KATARJA,

in v vseh drugih slučajih, kadar je rabiti hitro izčiščenje telesa brez da se ga oslabi. To zdravilo okrepa telo in drobje, da more storiti svoje delo brez motenja. V vseh slučajih boleznij želodca, obisti, jeter in drobja izvrstno deluje.

V VSEH LEKARNAH CENA \$1.00.

Vedno imajte priročno Trinerjev Liniment, ki je najboljšee mazilo za mišice in členke. Morda ga danes ne rabite, a jutri ga bi pa potrebovali. Cena 25c in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOSEPH TRINER, IZDELOVATELJ.
1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Učite svojo deco slovensko

moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštnino vred samo 25c

ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljene ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cenitve zmerne. — Ženske slušajce oskrbuje soproga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK

Pogrebni Zavod in Konjušnica.

140 COMMERCIAL AVE. SOUTH CHICAGO, ILLS.

DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA

kakor Delaware, Catawaba, Ives, i Konkord prodaja

Josip Svete

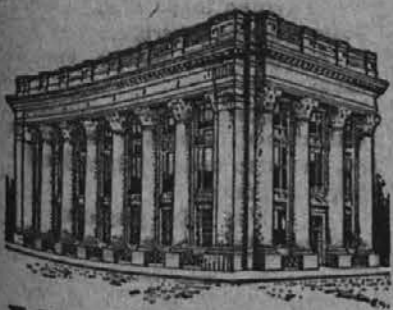
1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.

Konkord rudeče vino:		Catawba belo vino:	
Sod, 6 gal.	\$ 5.50	Sod, 6 gal.	\$ 7.00
Sod, 10 gal.	8.00	Sod, 10 gal.	11.00
Sod, 25 gal.	16.50	Sod, 25 gal.	24.00
Sod, 50 gal.	30.00	Sod, 50 gal.	42.50

Delaware belo vino, sod, 10 galonov, \$13.00. Sod 25 galonov, \$26.00. Sod 50 galonov, \$50.00.

Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je pridejati denar ali Money Order.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica

Vlade Zd. Držav, Poštna Hranilnice in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložten denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.

First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP

proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga pijes tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepcilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St. Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

SKOZI PUSTINJE IN PUŠČAVO.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

težavnem potovanju, med katerim jih je ponoči mučil velik mraz, prišli so slednji srečno na prelaz, s prelaza pa v dolino, ki se je že nahajala v oblasti Vahimov.

Stanko se je vstavil na odpočitku v pusti in močno obraščeni dolini, Kali pa, ki je prošil, da bi smel odjahati na požvedovanje v smeri proti očetu, "bombi", oddaljeni od pota, je odšel še istega večera dalje. Stanko in Nelka sta ga pričakovala noč in dan v največjem nemiru — in mislila sta že, da je poginil ali padel v roke sovražnikom, ko se je slednji prikazal na izmučenem in spenjenem konju in tudi sam je bil tako izmučen in potr, da je bilo žalost pogledati.

Padel je takoj Stanku k nogam in ga pričel prositi rešitve.

"O veliki gospod," je rekel, "Samburu zmagati vojevnik Fumbe, ubiti jih mnogo in razgnati drugih, katerih ne ubiti, a Fumbo oblegati v veliki "bombi" na gori Boko. Fumba in njegovi vojevniki ne imeti kaj jesti v bombi in pomreti, ako veliki gospod ne ubiti Mambe in vseh Samburu obnem z Mambo."

Tako proseč je objemal Stankovi kolena, on je pa nagrbancil obrvi in dolgo premišljeval, kaj početi, kajti kot vedno in povsod mu je šlo pred vsem za Nelko.

"Kje so?" je vprašal slednji, "oni Fumbini vojevniki, katere so Samburu razgnali?"

"Kali jih je našel in pridejo sem takoj."

"Koliko jih je?"

Mladi zamorec je naenkrat pretipal prste na obeh rokah in nogah, toda očitno ni mogel povedati natančnejšega števila, to pa iz preprostega vzroka, ker je znal šteti samo do deset in se mu je vsaka večja količina predstavljala kot "vengi", to je: veliko.

"Torej, ako pridejo, postavi se jim na čelo in pojdi očetu na pomoč," je rekel Stanko.

"Oni se bati Samburu in ne iti s Kalijem, z velikim gospodom pa iti in ubiti "vengi, vengi" Samburu."

Stanko se je spet zamislil.

"Ne," rekel je slednji, "jaz ne morem vzeti bibi v bitko, niti je pustiti samo, in ne storim tega za nobeno stvar aa svetu."

Kali se je pa dvignil, sklenil roki in pričel ponavljati zaporedoma:

"Luela! Luela! Luela!"

"Kaj je Luela?" je vprašal Stanko.

"Velika bomba za ženske Vahimov in Samburu," je odvrnil mladi zamorec.

In pričel je pripovedovati izvanredne reči. Fumba in Mamba sta bila že od davnih let med sabo v neprestani vojni. Očičevala sta si vzajemno nasade in grabila živino. Toda na južnem bregu jezera je bil kraj imenovan Luela, kamor so celo ob času najhujših bojov ženske obeh narodov brez vsake nevarnosti prihajale na trg. To je bil svet kraj. Bojevali so se samo možje, noben poraz in nobena zmaga pa ni imela upliva na osodo žensk, ki so v Lueli za glinasto ograjo, obdajajočo obširni trg, imele popolnoma varno zavetišče. Ob času zmešnjav so mnoge ženske pribežale tja z otroci in blagom. Druge so prihajale celo iz daljnih vasi prinašajoče posušeno meso, fižol, proso, maniok in razne druge potreščine. Vojevniki se niso smeli boriti v taki odleglosti od Luele, kakor daleč je segalo petelinovo petje.

Tudi niso smeli prestopiti glinastega ozidja, ki je obdajalo trg, smeli so se samo približati pred ozidjem in v tem slučaju so jim ženske podajale potreščine in živila čez ozidje privezane na dolgo bambuse. To je bila že starodavna navada in nikdar se ni zgodilo, da bi jo bila katerakoli stran prelomila. Zmagovalci so vedno gledali, da se bi premagancem pretrgali pot k Lueli in jim zabranili približati se svetemu kraju na tako oddaljenost, kakor daleč sega petelinovo petje.

"O veliki gospod!," prošil je Kali, — ter zopet objel Stankovi kolena — veliki gospod poslati bibi v Luelo, sam pa vzeti Kinga, vzeti Kalija, vzeti puške, vzeti ognjene kače in potolčki ludobne Samburu."

Stanko je verjel pripovedovanju mladega zamorca, kajti slišal je že poprej, da se v mnogih krajih Afrike vojna ne tite žensk. Spominjal se je, kako mu je nekoč v Port Saidu mlad nemški misijonar pripovedoval, da se v okolici velikanske gore Kilimandžaro neizmerno bojevito plemo Mas sai sveto drži te navade, vsled katere zabijajo ženske obeh vajujočih se delov popolnoma svobodno na določene trge in jih nikdo ne napade. Stanko se je jako razveselil, da se nahaja taka navada ob bregovih Bassa-Narok, kajti sedaj je lahko bil miren, da ne grozi Nelki nobena nevarnost od strani vojne. Sklenil je tudi odriniti z deklico neutegoma v Luelo, to tem bolj, ker pred koncem vojne itak ni bilo mogoče misliti na nadaljevanje potovanja, h kateremu so potrebovali pomoči ne samo Vahimov, ampak tudi Samburov.

Navajen se hitro odločiti, je takoj vedel, kaj početi. Osvoboditi Fumbo, premagati Samburu, potem pa ne dovoliti Vahimom krvavega maščevanja, na to ukazati mir in pogoditi oba boreča se dela, zdelo se mu je ne samo za najkoristnejše za zamorec. "Tako mora biti — in tako bo!," rekel je sam pri sebi, da bi pa potolažil za sedaj mladega zamorca, ki se mu je smilil, rekel mu je, da ne odreka pomoči.

"Kako daleč je od tukaj do Luele?," vprašal je.

"Pol dne pota."

"Poslušaj torej: Spremiva takoj bibi, potem pojdem na Kinga in bom odgnal Samburu od bombe tvojeja očeta. Ti pojdeš z mano in se boš bojeval z njimi."

"Kali jih ubijati s puškoi!"

In obup se je takoj spremenil v radost, ter je pričel skakati, smejeti se in se zahvaljevati Stanku s tako vneto, kakor da bi bilo že po zmagi. Daljše izlive hvaležnosti in veselja je pa prekinil prihod vojevnikov, katere je dobil, ko je šel na požvedovanje in katerim je velel priti pred obličje belega gospoda. Bilo jih je okrog tristo, oboroženih s ščiti iz kož povodnjega konja, s sulicami, loki in noži. Glave so imeli okraščene s perjem, pavijanovimi grivami in praproty. Ko so zagledali slona v službi človeka, ko so zagledali bele obraze. Sabo in konje, se jih je polastil tak strah in tako začudenje, kakor zamorcev v onih vasi, katere je prehodila karavana poprej. Toda Kali jim je že naprej povedal, da bodo zagledali dobrega Mzimu in mogočnega gospoda, "ki ubija leve, ki je ubil vobo, katerega se slon boji, ki lomi skale, izpušča ognjene kače" itd. — torej niso bežali, ampak stali molče v dolgi vrsti, polni občudovanja, bliščec samo z belimi očmi, ne vedoč, ali naj pokleknejo, ali pa dajo na obraz, obenem pa polni vere, da ako jim pomorejo ta izvanredna bitja, bodo Samburu takoj nehali zmagovati. Stanko je jahal na slonu ob celi vrsti, popolnoma kot načelnik, ki pregleduje vojsko, potem je pa rekel Kaliju, naj ponovi njegovo obljubo, da hoče osvoboditi Fumbo, ter je dal povežje za odhod v Luelo.

Naprej je jahal Kali z nekaj vojevniki, da bi napovedal zbranim ženskam obeh rodov, da bodo imele nezrečeno srečo, kot je še nikdar ni bilo, zagledati "dobrega Mzimu", ki bo prihajal na slonu. Stvar je bila tako neneavadna, da so celo one Vahimke, ki so spoznale v Kaliju izgubljenega prestolonaslednika, mislile, da se mladi kraljevič z njimi šali in so se čudile, da se mu ljubi šaliti v takih nesrečnih časih za cel narod. Ko so pa čez nekaj ur zagledale velikanskega slona, ki se je bližal obidju, na njem pa bel baldahin, so skoraj znorele radosti in sprejele dobrega Mzimu s takim kričanjem in tulenjem, da je smatral Stanko v prvem trenutku te glasove za izbruh sovraštva, in to toliko bolj, ker so te zamorke bile tako nezasišano grde, da so bile najbolj podobne čarovnicam.

Toda to so bili samo objavi izvanredne časti. Ko so postavili Nelkin šotor v kot trga pod senco dveh gostih dreves, so ga Vahimke obenem s Samburkami okrasile z girlandami in cvetličnimi venči, potem pa nanosile tako množico živil, da bi zadostovala za ves mesec ne le za božanstvo samo, ampak tudi za celo njegovo spremstvo. Navdušene ženske so izkazovale čast celo Mei, ki je, oblečena v perkalne rožne barve, in z nekaj vrvicami modrih koral, izgledala kot služkinja Mzimu za bitje veliko višje od navadnih zamork.

Nasiba so z ozirom na njegova otroška leta pustili za ozidjem in pričel se je takoj posluževati Nelki prirešenih darov tako vestno, da je čez uro njegov trebušček izgledal kot afrikanški vojni boben.

XXXIX.

Po kratkem odpočitku pod nasipom Luele je odrinil Stanko s Kalijem na čelu tristo vojevnikov še pred solnčnim zahodom k Fumbovi bombi, ker je hotel udariti na Samburu ponoči, misleč, da bodo v temi "ognjene kače" naredile toliko večji vtis. Pot do Luele do gore Boko, na kateri se je branil Fumba, je iznasala z odpočitki vred devet ur, tako da so prišli pred trdnjavo šele okrog tretje ure po polnoči. Stanko je ustavljal vojevnike in jim zapovedal, da morajo do svojega časa biti popolnoma tihi, potem je pa začel razgledavati položaj. Vrhunec gore, kamor so se skrili hrantelji, je bil temen, Samburi so pa zažgali veliko ognjev. Njihov blesk je razsvetljeval strme stene skal in veliko drevje, ki je raslo v podnožju. Ze od daleč se je slišal zamokel glas bobnov in kriki in petje vojevnikov, ki so brez dvoma v obilni meri uživali "pombo" (pivo), hoteč praznovati poslednjo zmago, ki se jim je zdela že blizu. Stanko je šel na čelu svojega oddelka še dalje, tako da ga je slednjič samo še kakšnih sto korakov delilo od zadnjih ognjev. Taborišče ni imelo nobenih straž in brezmesena noč ni pustila divjakom zagledati Kinga, katerega je zaslanjalo tudi veliko drevje. Stanko, ki je sedel na njegovem vratu, je dal matihoma zadnja povelja in potem je dal Kaliju znak, naj zažge eno izmed pripravljenih raket. Črn trak je zletel sikaje visoko pod temno nebo in potem se je s šumom razsul v šopek rdečih, modrih in zlatih zvezd. Vsi glasovi so umolknil in nastal je trenotek globoke tišine. Nekaj sekund pozneje sta skočili kot s peklenkim hohotanjem še dve ognjeni kači, sedaj pa obrnjeni ob zemlji naravnost proti taboru Samburov, obenem se je pa razleglo tudi rjovenje Kinga in kričanje tristo Vahimov, ki so se oboroženi z asagajami (Zamorške sulice), bojnimi sekirami in noži v nezadržljivem diru vrgli naprej. Začela se je strašna bitka, toliko strašnejša, ker se je vršila v temi, kajti vsi ognji so bili takoj razteptani in prvem strahu. Takoj v začetku pri pogledu na ognjene kače prevzel Samburu brez umen strah. Kar se je zgodilo, je po-

polnoma presegal njihov razum. Spoznali so samo, da so neka strašna bitja padla nanja in da jim grozi grozna in neizogibna poguba. Večina izmed njih se je spustila v beg, predega so jih še dosegle sulice in bojne sekire Vahimov. Nekaj čez sto vojevnikov, ki se jih je Mambu posrečilo zbrati okrog sebe, se je pa uprlo zavzeto, toda ko so pri ognju strelcev zagledali velikansko žival, na njej pa belega človeka in ko jim je na ušesa zagrmel grom orožja, iz katerega je zaporedoma streljal Kali, jim je upadel pogum. Fudi Fumba na gori je, ko je zagledal prvo raketo, ki se je razpočila v višini, padel iz strahu na zemljo in nekaj minut ležal kakor mrtev. Ko je pa prišel k sebi, je iz obupnega tuljenja vojevnikov spoznal samo eno, namreč: da neki duhovi napadajo v dolini Sambure. V tem hipu mu je šinila v glavo misel, da ako ne bi prišli duhovom na pomoč, bi se njihov srd lahko obrnil tudi proti njemu; ker je pa poguba Samburov bila zanj rešenje, je zbral vse svoje vojevnike, udrl po stranskem skritem izhodu iz bombe in presekal pot velikemu delu bežečih nasprotnikov. Bitka se je zdaj spremenila v klanje. Bobni Samburov so prenehali doneti. V polmraku, katerega so presekavali samo rdeči bliski prihajajoči iz Kalijeve puške, se je razleglo vpitje padajočih, zamolkli udarci sekir na ščite in ječanje ranjencev. Nikdo ni prošil usmiljenja, kajti zamorci ga ne poznajo. Iz strahu, da ne bi v temi in zmedzi zadnjih izpostavljenih nevarnosti, je Kali slednjič nehali streljati, prijel za Gebhrov meč in se vrgel z njim v sredino nasprotnikov. Samburi so zamogli zdaj bežati z gor k svojim mejam samo po eni široki soteski, ker je pa to sotesko zaprl Fumba s svojimi vojevniki, so se iz celega oddelka rešili samo oni, ki so se vrgli na zemljo in se pustili vjeti žive, dasiravno so vedeli, da jih čaka grozna sužnost ali pa celo okrutna smrt iz rok zmagovalcev. Mamba se je branil junaško, dokler mu udarec bojne sekire ni razdrobil črepinje. Njegov sin, mladi Faru, je padel v roke Fumbe, ki ga je velel zvezati, da bo prihranjen v zalhalno žrtev duhovom, ki so mu prišli na pomoč.

(Dalje prih.)

Ako hočete streho popraviti po za mal denar oglašite se pri

HOLPUCH ROOFING CO.

COMPOSITION, FELT and GRAVEL ROOFERS

Asphalt Roofing Over Shingles.
Bell Telephone, Joliet 4213
Office, Room 3, Forgo Building.
Corner Ottawa and VanBuren Streets
JOLIET, ILLINOIS.

Samo pri meni se dobe patentirana in garantirana sledeča zdravila: za rast in proti spadanju ženskih in moških las, kakor tudi za rast moških las in brade: za revmatizem, kostbolj in trganje v nogah, rokah in križu, za rane, opekline, bole, ture in kraste, itd. Kateri bi rabil moja zdravila brez uspeha, grantiram \$500. Pišite takoj po cenik. "Koledar" in šepna knjiga od 20 strani vredna 5 dolarjev za vsakega kijo prebere. Pošljite 6 centov v markah, na kar vam pošlem Koledar in knjizico.

JACOB WAHCIC
1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704
Uradne ure:
9-12 a. m. 1-5 and 7-8 p. m.
Ob nedeljah od 10. do 12.

Dr. S. Gasparovich

Dentist :: Zobozdravnik
Joliet National Bank Building
4th Floor, Room 405.
JOLIET, ILLINOIS.

GERMAN

Loan & Savings Bank

MARTIN WESTPHAL
618 N. Bluff Street JOLIET, ILL.

Uroda telefon Chicago 100
Stanovanja telefon Chicago 3247

JOSIP KLEPEC

JAVNI NOTAR
1806 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Joliet Steam Dye House

Industrial Cleaners and Dyers
STRAKA & CO.
Office and Works, 843-845 Cass
Chicago Phone 4444, N. W. 488.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najbolje postreženi.
Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

Chicago Phone 788 N. W. Phone 257

James L. McCulloch

MIROVNI SODNIK IN JAVNI NOTAR.

M. D. POSTELANCZYK, klerk in tolmač.

317 Jefferson Street, nasproti Court House, Joliet, Ill.

W. C. MOONEY

PRAVDNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet

Ko imate kaj opraviti s sodaljo oglasite se pri meni.

Vsem Slovencem in Hrvatom priporočam mojo gostilno

"HOTEL FLAJNIK"

3329 PENN AVENUE
v kateri točim vedno sveže PIVO, ŽGANJE, VINA IN RAZNOVRSTNE DRUGE PIJAČE. Priporočam se cenjenemu občinstvu v najobilnejši obliki. — Vsi znanci in neznanci vedno dobrodošli!

NA SVIDENJEI
P. & A. Phone 351-W.

Geo. Flajnik, lastnik

3329 Penna Ave. Pittsburg, Pa.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kuhinjsko vino, dobro žganje in tršim najboljšje smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK ADVOKAT

V So. Chicago, Ills.:

Soba 218 — 9206 Commercial Ave. Telefon: South Chicago 579.

MICHAEL CONWAY

106 Loughran Bldg.
Cass and Chicago Sts. JOLIET

Psojuje denar na zemljišča.

Insurance vseh vrst.
Surety Bonds.
Steam Ship Agent.
Both Phones 606.

ZA PISMENI PAPIR, KUVERTE, NAKAZNICE, BOLNIŠKE LISTE IN PRAVILA

v slovenekem in angleškem jeziku, ter vse vrste tiskovine, oglašene in knjige pišite na največjo slovensko unijsko tiskarno v Ameriki:

Amerikanski Slovenec

JOLIET, ILLINOIS.

DELO JAMČIMO.

IZ BOJEV 17. PEŠPOLKA.

Jan. Ulčar iz Šenčurja pri Kranju, ki se je udeležil vseh bojev 17. pešpolka in bil šele nedavno močno ranjen ter se zdravi sedaj v mariborski vojašnici, piše svoji sestri dolgo pismo, v katerem ji opisuje vojne dogodke, katere je sam doživel. Izmed teh naj navedemo to-le: "Koncem avgusta smo silovito trčili skupaj z Rusi. Bilo jih je neprimerno več nego naš in bili so v utrjenih postojankah. Dobili smo povelje za naskok. Navallili smo na ruske zakope, in začelo se je strašno klanje. Toda Rusov je bilo vedno več, nas pa vedno manj. Na tem robu nas je bilo samo šest Janezov od 17. pešpolka in nekaj Bošnjakov. Ko smo videli, kako malo nas je še in kako je vsak trud zaman, smo hitro obkločili 20 Rusov in jih gnali po bregu v dolino. Kopalj pridemo v dolino, že začno streljati za nami z dvema strojnima puškama. Brž se vržemo v neki jarek; krogla mi je priletela v telec, njak in ga preluknjala. Prava reč! Ko je ogenj ponehal, smo z tujimi Rusi odšli proti stotniji, kjer so nas častniki smehljaje sprejeli. Bili smo predloženi v odklovanje, a dobili še nismo nič."

V strašnih bojih pri Novem Mestu je Ulčarja dvakrat zasulo, ko je udarila granata. "Komaj so me prvič odkopali in se stisnem k tlom v svoji jami, že useka druga granata blizu mene in me znova zasuje. Zopet hite tovariši, da me odkopljejo in zopet sem zdrav ušel nesreči; varoval me je sam angel varuh. Mislil sem si: v tretje gre rado in potem pojdem s prstjo vred v zrak. A ni bilo tako. Počasi se je približala noč in gromenje topov je pojenjavalo. Rekel sem svojemu tovarišu: "Vidiš, dobro je, da se človek včasih spomni na molitev. Lahko bi bil že mrtev, ko bi me ne bila Marija obvarovala." Tovariš mi odgovori: "Res čudno, da si še živ, ko te je dvakrat zaporedoma zasulo." Nekoliko sva se sramovala drug pred drugim; jaz sem še pripomnil: "Jaz sem se že večkrat spomnil na molitev." Nato pravi tovariš: "Dajva skupaj moliti par očenašev!" In res sva jih, nato pa za kratek čas sladko zaspala.

Nekoga dne so naše čete, med njimi tudi 17. pešpolk, prišle v težaven položaj; a Rusi tega k sreči niso opazili in naši so se ponoči lepo izmotali. Ulčar in njegov tovariš Franc Bulovec sta hotela biti na posebno drzno, pa sta za plačilo oba dobila dum-dum kroglice v telo in sedaj počivata v bolnišnici v Mariboru.

Kako naskakujejo kranjski fantje.

Karol Jakopič iz Malevasi pri Ježici, sedaj na severnem bojišču, piše svoji sestri:

Draga sestra! V prvi vrsti Te moram opozoriti, da mi ni treba pošiljati me zavojev ne denarja. Denar lepo hrani, morda pridejo časi, ko ga bom potreboval bolj nego sedaj. Tu imam vsega dovolj; vsak drugi dan dobimo tudi vino inrum. Le nič ne žaluj, še sem rdeči! Sicer sem moral res že veliko prestopiti, a hvala Bogu, še vedno sem korenjak.

Ali se spominjaš, kaj sem doma večkrat govoril, da bom prinesel svetinjo iz vojne? Dobil sem jo! Srebrno 2. razreda. In tudi podlovec sem postal. To se boš postavila z mano, ko bom prišel v Ljubljano: zvezde pod vratom, svetinjo na prsni, pa navihane brke! Samo življenje bi mi bil kmalu stal ta "špas"; bilo je pa tako-le:

Korakali smo za Rusi skozi Karpatse tri dni in tri noči ter dospeli do vasi K. Tega ne bom nikdar pozabil. 11. novembra opolnoči smo dobili povelje za naskok, in sicer moja 3. stotinja in polovica druge stotnije. Rusi so bili pred nami zakopani kakor v trdnjavi in mi smo jih imeli z bajoneti pregnati iz okopov. Srca so nam trepetala, a ne iz strahu, saj smo bili takih reči že navajeni. Kakor elektrika nam je šlo po žilah. Poslovili smo se drug od drugega in šli kakor volkovi na plen. Zdal se bo videlo, kaj znajo kranjski fantje. Ko se približamo Rusom na sto korakov, se ustavimo in vvrstimo v bojno črto. Stotnik da znamenje s piščalko, iz naših grl pa zaori tako silen "Ura!", kakor bi bili zarjuli levi. Navallili smo naprej in potem ne vem več, kako je bilo; spominjam se samo, kako sem oddal zadnji strel in se znašel pred rusko strojno puško. Trdneje sem stisnil puško in porinil bajonet v trebuh tistemu rjavemu ruskemu medvedu. Strojna puška je bila moja. Hitro jo prevrčem. Tedaj dospo še ostali tovariši ter z združenimi močmi poženemo sovražnika. Nato smo šli naprej do drugega jarka in zopet naskočili. To je trajalo do treh zjutraj. Trikrat smo naskočili in končno zmagali. Rusi so se udali kranjskim fantom. Ujeli smo cel bataljon Rusov s tremi častniki: poročnik, nadporočnik in polkovnik. Nas je bilo dva voda t. j. 60 mož. Sedaj veš, kakor se borimo z rjavci in kako sem si zaslužil svetinjo. — Pozdrav Tebi in vsem drugim!

Dobra volja ga ne zapusti.

Mlad slovenski častnik — prej praporščak, sedaj poročnik — piše svojim staršem v Ljubljano v čistem, nepovzrojenem mladinskem narečju, kako in kaj se mu godi na bojišču. Njegovi skrbni mamići pa se ta način pisanja menda ne zdi povsem pomirljiv, zato ga opominja na verske dolžnosti. Da je pa njen sin skoz in skoz vrl dečko, lahko vsak spozna iz naslednjih vr-

stiv, ki jih posnamemo in njegovih dopisnic:

22. januarja. Kakor čujemo, bomo pojutrišnjem šli naprej, ker se Rusi umikajo. Potem utegnem za nekaj dni prenehati s pisanjem, a drugače Vam pišem ob vsaki najmanjši priložnosti. Z M. se dobro drživa. Kar se tiče mojih verskih reči, jih opravljam, dasi nimam navade pisariti o tem. Težko mi je, ko mi vedno pišete, kako drugi ganljivo in ne vem še kako pišejo. Saj me vendar poznate, da sem robata, a pošena duša, ki nganja šale do zadnjega. Zakaj bi jih ne, ko je tako povsodi in vedno vse resno? Srečni tisti, ki so sedaj lepo doma pod streho, mi smo pa v blatu in snegu po cele noči zunaj, tudi v najhujših snežnih viharjih. Pa sem kljub temu še vedno stari, ki se ne da kar tako "okol doprinesiti". Samo Bog daj, da bi se srečno vrnil domov. Tu se človek šele nauči čeniti vsako najmanjšo stvarico in prav uporabiti vsako "bigelo."

8. febr. Mraz je precejšen. Zdrav sem nego sicer. Enkrat sem bil pač malo bolan. Brado imam že precej veliko. Ponoči sem pobijal, davil in žgal uši, potem sem se pa namazal z mazilom. Za par dni bo mir. — Še pri menaži padajo okoli nas granate. Naj le, samo da se v nas ne zaletavajo, ker so huje kot uši. Če me Bog do konca obvaruje vsake smole, bo vse dobro. 23. februarja. Pišem v brlogu strelskih jarkov v raziranih Karpatih. Tu se cedi voda in blato, torej ravno narobe kakor v deveti deželi. Mraz je ponehal. Rekviziramo pa v vasi pod nami mleko, kisló zelje, jajca (po 10 vin.). Kmetje radi dajejo, posebno za tobak in kruh. Včasih se malo sklofutamo, da ni preveč dolgčas. "Vse zgrabim!" Za podlago pri pisanju mi služi pokrov menažne skodelice. Kuhati sem se navadil več stvari brez snega! Godi se pa nam imenitno, in če mi Bog da srečno ucajati konca, grem drugo leto na letovišče v te brloge, ki so včasih prav lepi in prijetni. Majhen ogenj, krumpir ali kava vre, godbo pa oskrbujejo strojne puške z basom težkih havbic. Prav lepo je. Vsem pristrčne pozdrave!

Hišico očetovo bi še rad videl.

Vojak Pavlič iz Domžal, ki je začetkom oktobra odrinil na severno bojišče, ko se je preje vsem domačim lepo priporočil v molitev, piše svojim staršem 21. januarja med drugim: "Zimo imamo mrzlo, snega je precej. Kako je doma? Sanja se mi večkrat, da sem doma. Sam ljubi Bog ve in Marija, če bom res tako srečen, da bom videl hišico očetovo, ki mi je tako ljuba. Obljubo sem naredil Materi božji, da bom šel peš na sv. Višarje in na Brezje, vse obenem. — Ostanite z Bogom in Marijo!"

Na južnem bojišču.

Franc Jerman, gostilničar in mesar v Črnomlju, ki služi sedaj kot korporal pri 27. domobranskem pešpolku, piše svoji ženi:

Draga žena! Naznanjam Ti, da sem še vedno zdrav. Pismo sem dobil ravno na Sv. Tri Kralje; bil sem vesel, ker se je tudi mali podpisal, rad bi ga videl in Vas vse skupaj. Bog daj in Mati božja, da bi že enkrat vojna minila. Tu ni drugega slišati nego gromenje topov in streljanje pušk; kadar grem mimo mrtvih pa vidim, da so brez glave ali brez rok ali nog, tedaj me obide groza. Bog daj, da bi se zdrav vrnil domov. — Za poslana stvar se lepo zahvalim in Držajki tudi. Le dobro in skrbno gospodari in lepo pazi na deco. Ako Bog da, da se zdrav vrnem iz vojne, pojdemo vsi skupaj k Mariji Pomagaj na Brezje, in kapelico bom dal napraviti v spomin srečne vrnitve; kajti veliko hudega sem že prestopal, a zdravega me je Bog še vendar ohranil, dasi so že stokrat grog mene vršale krogle in srpaneli krog kakor toča. Lomili so se moeni hrasti, skalojve je pokalo in se razletavalo od granat, ljudje in živina so padali krog mene mrtvi in ranjeni, a jaz sem do sledj ostal živ in nepoškodovan. Hvala Bogu! Da bi bilo tudi v bodoče Njegov varstvo nad mano! — Kako je doma? Ali boš imela dovolj krme za živino? Pazi, da bo vse prav doma. — Pozdravljam vse skupaj, Tebe, deco, starše, vse sosede in goste! Z Bogom! Do smrti Tvoj Franc.

ZA KRATEK ČAS.

Slab izgovor.

Sodniki: "Nikar ne tajite, da ste hoteli pobegniti. Čemu bi bili sicer Lukinjo v zidu izkopali?" Kaznjene: "To sem zato naredil, da bi se celica prezračila!"

Postopačev samogovor:

"Po mestih so menda zgolj lenuhi. Kamor prideš, povsod ti delo ponujajo."

Premalo gosposko.

Trgovce agentu: "Če se mi ne spraviš s poti, vas vun vržem!" Agent: "Sram vas bodi! Še hlapca nimate!"

Iz poročila birača.

"...Oblečen je bil postopač Koruznik v raztrgano sukno, na glavi je

imel kapo in par preluknjanih škornjev. Zmerjal me je grdo ter mi imenoval starega osla, pijačca in pokvečeno krevljo; da je vse to res, lahko potrdim s prisegom. — Pankracij Grdogled, občinski redar."

V Postojnski jami.

A.: "Stalagmit — stalaktit — to dvoje zmeraj zamenjam!" B.: "To je vendar lahko ločiti. Če ležiš na trebuhu, je tvoj nos stalaktit; če pa ležiš na hrbtu, je stalagmit."

Ta pa zna.

Dijak-visokošolec tujcu: "Oprostite, gospod, vi ste mojemu rajnemu stricu čisto podobni! Ali bi mi hoteli posoditi dvajset kron?"

V šoli.

Učitelj: "Če bi vaš rajni oče slišal, kako neumnost ste povedali, bi se v grobu obrnil!" Dijak: "Pa moj oče je še živ." Učitelj: "No, pa vaš stari oče."

V naglici.

Zatožene: "Gospod odvetnik, vi hočete torej pri obravnavi dokazovati, da nisem pri pravem bruhitju?" Zagovornik: "Kajpada! Saj vam mora že vaša zdrava pamet to reči!"

Take so!

Prva gospa: O, če me moj mož razjezi, mu kar zagrozim, da pojdem k materi nazaj, pa imam takoj mir. Druga gospa: O, če me pa moj mož razjezi, mu zagrozim, da pride moja mati k meni za 14 dni, pa je tak kakor jognje.

V šoli.

Tonček se ni dobro naučil zgodbe o stvarjenju sveta. Pri izpraševanju je odgovoril marsikaj napak in učitelj ga zapre. Ko ga doma poprašajo, zakaj da je bil zaprt, odgovori: "Zato, ker sem pri stvarjenju sveta nekaj napak naredil!"

V zadregi.

Krojač: "Slišite, gospod... vse kar je prav... danes se ne dam odpraviti... danes moram dobiti na vsak način nekaj denarja." Dolžnik: "Jaz tudi... kaj pravite, kako bi to naredila?"

MAL POŠLJIMO DAR SVOJIM DRAGIM NA ALTAR.

Ker so v naši stari domovini tako žalostne razmere radi vojske, zato naši sorodniki, prijatelji in znanci nam trpe veliko pomanjkanje denarja. Ponekod ga ne morejo dobiti iz bank, zato morajo trpeti pomanjkanje poleg vsega svojega premoženja.

Zdal je čas, da se vsakdo spomni svojih trpečih v stari domovini. Pošljite svojim, čigar potrebe so Vam najbolj poznane, pa tudi ste sigurni, da pride Vaš dar v prave roke in v pravi namen. Nikdar poprej niso naših darov tako potrebovali kot zdaj. Usmilimo se jih!

Naláš smo cene denarja tako znižali, da vsakdo lahko pošlje po najnižji tržni ceni. Mi ne gledamo za dobiček, temveč za dobrobit naroda ki zdaj potrebuje pomoči.

Delavske razmere so zdaj slabe povsod in trgovske tudi, pa vendar si lahko pritrhamo vsaj en dolar, da ga pošljemo v stari domovino svojim dragim trpinom na altar.

Pošiljamo denar v stari domovino: na Kranjsko, Štajersko, Primorsko, Hrvaško, Koroško in vse druge Avstro-Ogrske dežele, ter na vse druge kraje in sicer popolnoma zanesljivo točno in po pravi dnevni ceni.

V stari domovini izplača denar c. k pošta: Prave denarne cene so tu navedene. Kdor računa več, računa preveč.

Table with exchange rates for various denominations (K 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110) and their corresponding values in dollars and cents.

Pri teh cenah je poština že vračunana.

Pazite na naše prave cene denarja. Denar nam pošljite po Vaši najbližnji pošti; obenem priložite "Money Order-ju" še svoj natančen naslov, istotako natančen naslov one osebe, kateri se naš denar izplača na pošti v stari domovini.

Pošiljate in pisma naslovite na: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Illinois. Vse naše poslovanje je jamčeno.

VELIKA PONUDBA. ZIRPA. P. Lorillard Co., New York City. Advertisement for ZIRPA cigars with an illustration of a cigar pack.

Kovač.

Izdelujem prave starokrajske velike jeklene motike po \$2, srednje po \$1.50 in male po \$1.25 in klepalno orodje za \$1.00. Vse svoje izdelke jamčim. Če ni dobro orodje ga vrnite in pošljem drugo brez stroškov. Naročilom je pridejati denar. Orodje pošljem takoj po prejemu naročila. Pišite na:

Frank Repovsh KOVAČ. 111 STATE ST. JOLIET, ILL.

Vsaka hiša in soba rabi STORM DOORS AND WINDOWS

(rešetca za okna in vrata) najhitreje in najceneje vam jih pripravim

J. W. LOVE CARPENTER. 204 Scott St., poleg italijanske cerkve. Chicago tel. 1001. JOLIET, ILLINOIS.

Louis Wise gostilničar. 200 Jackson St. JOLIET, ILL. VINO, ŽGANJE IN SMOĐKE. Sobe v najem in Lunch Room.

DENAR SE VLAGA NAJBOLJE IN NAJSIGURNEJE V Prvo Hrvatsko Stedionico U ZAGREBU, CROATIA, EUROPE.

in nje podružnice v: Belavaru, Brode na S. Crkvenici, Delnicama, Djakovu, Kraljevi, Novem Vinodolu, Osijeku, Požegi, Rieki, Sisku, Varaždinu, Velik Gorici, Virovitiči, Zemunu i Senju. Delniška glavnica in pričuve K 16,250,000. Nasvete in navodila pošljemo zastonj

Rojakom priporočamo sledeče blago. Kranjski Brinjevec, zaborj (12 steklenic) za \$10.50. Kranski Slivovec, zaborj (12 steklenic) za \$10.50. Baraga, zdravilno grenko vino, zaborj (12 steklenic) za \$5.00. Ravbar Stomach Bitters, zaborj (12 steklenic) za \$7.00. Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaborj (12 stekl.) za \$10.50. S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaborj (12 stekl.) za \$10.00. Cognac Grandy, zaborj (12 steklenic) za \$9.00. Hollandin Brin, zaborj (15 steklenic) za \$12.00. Rock and Rye, Quarts, zaborj (12 steklenic) za \$6.00. Californijsko Vino, zaborj (25 steklenic) za \$7.00. Californijsko Vino, zaborj (25 steklenic) za \$7.00. Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po... 75c. Z naročilom je poslani Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na: Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehring Brewing Co. JOLIET, ILL. PIVO V STEKLENICAH. Cor. Scott and Clay Sts. Both Tel. phones 25. JOLIET, ILLINOIS.

Union Coal & Transfer Co. 515 CASS STREET, JOLIET, ILL. Piano and Furniture Moving. Chicago tel. 4313. Northwestern tel. 481.

J. & A. Pasdertz. Ali veste, kje je dobiti najboljšo meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici.

W. H. KEEGAN POGREBNIK. Slovenci v La Salle in okolici: Edar potrebujete pogrebniha se obrnite na to trdko in prepričani bodite, da boste najboljše postreženi, ker ta narod je najbolj ter mnogo cenajši kot drugi. V slučaju potrebe različnega vrsta (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljani — po dnevi in ponoči. Vse dele jamčemo. POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS. W. H. KEEGAN, Telefona št. 100 — vsak čas. Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Podpirajte trgovce, kateri imajo oglaševanje v Amer. Slovencu.

Naročite zaborj steklenic novega piva, ki se imenuje EAGLE EXPORT ter je najboljša pijača. E. Porter Brewing Company. Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.